

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Drukiem i nakładem „Drukarni Bydgoskiej” Spółki Akc.

PRENUMERATA

w ekspedycji i agenturach w Bydgoszczy z dodatkiem tygodniowym „SPORT POMORSKI” wynosi kwartalnie 7.50 zł., na pocztach przez listowego w dom 3.53 zł. — Miesięcznie 2.50 zł., przez listowego w dom 2.85 zł., pod opaską w Polsce 4.50 zł., do Francji i Ameryki 6.50 zł., do Gdańska 4.00 gułdony, do Niemiec 4.00 marki. — W razie przesłanki w zakładzie, spowodowanych wyższą siłą, strajków lub t. p., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a prenumeratorki nie mają prawa do odszkodowania. Redaktor przyjmuje od godz. 11—12 w południe oraz od godz. 5—6 po południu. Niezamówionych rękopisów redakcja nie zwraca. Redaktor odpowiedzialny: Czesław Śudnik.

Adres redakcji i administracji ulica Poznańska 30.

OGŁOSZENIA

15 groszy od wiersza milim., szerokości 36 milim. Za reklamy od milim. na stronie przed ogłoszeniami 72 milim. 40 groszy, w tekście na drugiej lub dalszych stronach 50 groszy, na 1-ej stronie 1 złoty. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 20 gr., każde dalsze 10 groszy; dla poszukujących pracy 50% niżki. Przy częstem powtarzaniu udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 100% nadwyżki. Miejscem płatności i prawem dla wszelkich sporów sądowych jest Bydgoszcz. Konta bankowe: Bank Bydgoski T. A. - Bank Ludowy - Bank M. Stadthagen T. A. Konto czekowe: P. K. O. nr. 203713 Poznań. Ekspedycja (centrala: Poznańska 30 — filja: Dworcowa 2) otwarta od godz. 8 rano do godz. 6 wieczorem bez przerwy.

Telefon administracji 315. — Tel. filii 1299.

Telefon naczelnego redaktora nr. 316.

Telefon redakcji 326.

Numer 98.

BYDGOSZCZ, czwartek, dnia 29 kwietnia 1926 roku.

Rok XX.

Zrównoważenie budżetu.

Warszawa, 27. kwietnia.

Najważniejszym bodaj zagadnieniem państwowym w obecnej dobie jest zrównoważenie naszego budżetu, to znaczy wyszukanie tego rodzaju dochodów lub też takie zmniejszenie rozchodów, by znikł niedobór, który jak jakaś zmara od szeregu lat ciąży na finansach odrodzonej Polski. Na podstawie uchwał, przyjętych w drugim czytaniu preliminarza w sejmowej komisji budżetowej, niedobór skarbu na rok 1926 przedstawia się w poważnej cyfrze 268 milionów złotych. Rządowi i stronnictwom, które rząd popierają, chodź musiało o to, by znaleźć pokrycie tego niedoboru. O sposób pokrycia targowano się przez kilka miesięcy, tak w łonie rządu, jak w komisji budżetowej Sejmu. Ten niedobór, który na skutek propozycji socjalistów byłby się znacznie powiększył, był jedną z przyczyn ustąpienia z koalicji silnego klubu P. P. S.

Stronnictwa, które pozostały w koalicji, nie mogły nie tylko zwiększać niedoboru, ale musiały starać się przewidywać niedobór usunąć. Ku temu prowadzą zasadniczo 3 drogi: albo zwiększyć dochody w takim stopniu, by znikł niedobór, albo też obniżyć wydatki do wysokości przewidywanych dochodów, albo wreszcie spróbować wejść na drogę pośrednią, t. j. podwyższyć z jednej strony dochody, z drugiej zaś strony zmniejszyć wydatki. P. minister skarbu Dziechowski wybrał tę drogę pośrednią, moim zdaniem jedynie w tym momencie możliwą. Szukanie bowiem środków uśmierzania niedoborów na dwóch pierwszych drogach wymaga odpowiedniego czasu, którego rząd nie ma, zmuszony działać natychmiast.

Droga obrona przez p. Dziechowskiego nie jest, rzecz oczywista, najlepszą i wiele można jej zarzucić. Nie jest to przede wszystkim droga, która prowadzi do uzdrowienia naszych finansów na przyszłość. Zrównoważenie na tej drodze budżetu na r. 1926 uważać należy jedynie za pierwszy krok, mający zainicjować celową i systematyczną akcję, zmierzającą do naprawy stosunków finansowych, a co za tem idzie, i gospodarczych. Równowagi budżetu nie da się osiągnąć ani mechanicznym obcinaniem rozchodów, ani takim samym powiększaniem dochodów, ani też nie może być osiągnięte w okresie miesiąca czy nawet roku lub 3 lat. Zbyt bowiem daleko zaszło zło, by je można prędko naprawić. Ale też nie o to chodzi. Całe społeczeństwo zdaje sobie jak najdokładniej sprawę z tego, że zaniebdania szeregu lat poprzednich trzeba znowu odrabiać przez szereg lat następnych, że leczenie choroby takiej, jaką przeżywa Polska, wymaga dużo wysiłków i wytrwałej pracy, kto wie, czy nie całego pokolenia, że dobiołoby utracony tak w następstwie wojny, jak i w następstwie naszego nieprzygotowania do samodzielnego rządzenia się — nie da się za jednym zamachem przywrócić. Zdejając sobie z tego sprawę, społeczeństwo polskie żąda jedynie tego, by nareszcie rozpoczęto naprawę, by raz zaniechano eksperymentów, a przyłożono się do pracy. Dlatego też ludność rozumie, że rząd obecny, przedkładając projekt zrównoważenia budżetu na rok 1926 uważa ten projekt za doraźne wyjście z sytuacji, za wstęp do naprawy stosunków.

Huragan zniszczył 900 zabudowań w województwie warszawskim.

Ogromne straty poniosły pow. skierniewicki, łowicki i kutnowski.

Warszawa, 28. 4. (Tel. wł.) Ofiarą potwornego huraganu wczorajszego padły powiaty: skierniewicki, łowicki i kutnowski w woj. warszawskim. We wsi Straże wicher porwał 11-letniego chłopca, którego dotychczas nie zdołano odnaleźć. W innej miejscowości Podścianie huragan uniósł troje dzieci powracających do domu, dwoje odnaleziono ledwie żywych, a trzecie przepadło bez śladu. Pod wsią Dąbrowice szalejący żywioł obalił wiatrak i odrzucił go na 200 metr.

Wzburzone rzeki zerwały mosty i groble. Najwięcej ucierpiała wieś Rowiska, która wywiera wrażenie zbombardowania przez artylerię. W mieście Skierniewice zerwane są wszystkie przewody telefoniczne, telegraficzne i elektryczne. Wicher pozrucał z dachów browaru Sirakacza, z koszar artyleryjskich i z domów mieszkalnych wszystkie przewody. W powiecie skierniewickim uległo zniszczeniu 220 stodół i 40 domów mieszkalnych, w łowickim około 600 budynków mieszkalnych i gospodarczych.

„Kurier Warszawski” donosi: W Skierniewicach wicher pozrywał dachy, pobalał parkany. Słupy telegra-

ficzne kolejowe leżą pokotem na przestrzeni kilku kilometrów.

Przez południową część powiatu skierniewickiego przeszła trąba powietrzna, której pastwą padły zasiewy. Jednocześnie wystąpiła z koryta Skierniewka.

Obok Skierniewic przybrała rzeka, zrywając 3 mosty i groble, i zalała dwie wsie.

Straty dochodzą do 500.000 złotych.

Orkan w powiecie skierniewickim.

Warszawa, 28. 4. (Tel. wł.) W powiecie skierniewickim wyrządził orkan przedwczorajszy olbrzymie szkody. Na szosie od Skierniewic do Łowicza wicher zerwał 400 drzew przydrożnych, które zatamowały komunikację. We wsiach Makowie, Dąbrowie, Łyćnie i t. d. zniszczonych po kilkadziesiąt stodół, domów i wiatraków. W dużej części powiatu spadł grad, który zmarnował 30 do 40 procent zasiewów. Na miejsce katastrof wyjechał wojewoda warszawski Soltan i komendant policji powiatowej Tomaszowski.

Wojewoda Wachowiak — dla bezrobotnych.

Warszawa, 28. 4. (Tel. wł.) Wojewoda pomorski, Dr. Wachowiak, przybył tu w sprawach urzędowych. Celem podróży

jest przede wszystkim uzyskanie kredytów na roboty publiczne dla zatrudnienia pozbawionych pracy.

Grube ryby łuczają się — małe rybki zdychają z głodu...

Jak wynika ze sprawozdania działalności monopolów państwowych, dyrektor monopolu spirytusowego, p. Podkorski, otrzymał w roku ubiegłym gratyfikację w wysokości 28.899 zł, a dyrek-

tor monopolu tytoniowego 23.785 zł. Oprócz tego kilku naczelników wydziału i urzędników VI. kategorii dostało różne dodatki wynagrodzenia mniej więcej od 8.000—16.000 zł.

Jako rzecz doraźna ma projekt rządu dużo braków, a w wykonaniu wywoła sporo niezadowolenia. I nie dziwnego, jeśli się pamięta o tem, że trzeba pokryć niedobór 268 milj., nie mogąc liczyć ani na wydatne powiększenie dochodów, ani też nie mając w tej chwili możliwości na daleko idące oszczędności. A jednak i konieczne podwyższenie dochodów, jak również konieczna redukcja wydatków da się odczuć dotkliwie tak bezpośrednio jak i pośrednio. Minister Skarbu projektuje podwyższenie dochodów o 195 milj. złotych, oraz oszczędności w wydatkach na kwotę 73 milj. złotych. W ten sposób osiągnięto by kwotę 268 milionów zł, czyli niedobór budżetowy zostałby pokryty. Rząd projektuje następujące podwyżki dochodów: z podniesienia taryf kolejowych i przewozowych 50 milj. zł, z podniesienia dochodów monopolu spirytusowego 50 milj. zł, z 10% podwyżki wszystkich podatków 65 milj. zł, z podwyższenia opłat stempowych 6 milj. zł, z opłat od żarówek 5 milj. zł, z podwyżki opłat od przemiału maki wysokoproteinowej (luksusowej) 10 milj. zł, z przywrócenego podatku od towarów luksusowych 5 milj. zł, z innych podwyżek 4 milj. zł. Odnosnie do oszczędności przewiduje rząd następujące kwoty: z Min. Spraw Wojsk. 23 milj. zł, na kolejach 20 milj. zł, w innych ministerstwach 7 milj. zł, w

dziale rent i emerytur 15 milj. zł, z in-

terkalarjów 8 milj. zł. Dużo zaniepokojenia wywołał plan rządu, dotyczący oszczędności w dziale rent inwalidzkich i emerytur. Zaniechanie podwyższenia % niezdolności do pracy, uprawniającej do renty inwalidzkiej, natomiast postanowiono poczynić w tym dziale pewne oszczędności przez to, że podda się rewizji sposób przyznawania rent, oraz wstrzyma się renty tym, którzy mają inne źródła dochodów. Mam wrażenie, że tego rodzaju droga jest właściwa. Trzeba bowiem raz nareszcie ująć tę zasadę, że renty inwalidzkie nie mogą być uważane jako nagroda za odniesione rany, ale jedynie jako środek zapewniający egzystencję tym, którzy wskutek cięższych na wojnie ran, utracili zdolność zarobkowania, a nie mają własnych środków do życia. Patrząc z tego punktu widzenia na obowiązki państwa wynikające z ustawy o zaopatrzeniach inwalidzkich, zapewne zrozumieć, że w systemie przyznawania zaopatrzenia da się niewątpliwie przeprowadzić takie zmiany, które nie będą krzywdzące dla tych inwalidów i ich rodzin, którzy rzeczywiście nie mają innych środków egzystencji poza zaopatrzeniem ze strony państwa, z drugiej zaś strony usunie się przyczynę dużego rozgorzyczenia, jakie wywołuje obdarze-

Obywatelu! idź natychmiast do Powiatowej Kasy Oszczędności

Bydgoszcz, Stowackiego 3 7166

Instytucji bankowej o popularnej pewności i otwórz sobie konto oszczędnościowe na które to najdrobniejsze oszczędności wpłacić możesz a dostaniesz za nie 15 proc. w stosunku rocznym za dziennym wypowiedzeniem.

Oszczędność i praca ludzi wzbogaca.

Za dużo pieniędzy

wydaje się na wyroby zagraniczne, dlatego kup tylko naszą perfumę „KALIA“

J. & S. Stempniewicz
Warszawa Poznań Radom
10400

nie rentą osób, które albo odzyskały utraconą chwilowo zdolność zarobkowania, albo też posiadają warsztaty pracy, z których dochód wystarcza na skromne utrzymanie. Niejednokrotnie na łamach prasy, zwłaszcza ludowej, a nawet z trybuny sejmowej zwracano uwagę na niewłaściwe stosowanie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów. Proponowana przez rząd rewizja rent zapewne usunie te niewłaściwości, umożliwiając państwu choć skromną oszczędność. Obawy organizacji inwalidzkich nie mają zatem uzasadnienia. Jeśli chodzi o Sejm, to on zawsze miał zrozumienie dla słusznych żądań inwalidów. Szczególnie to zrozumienie okazywała Chrześcijańska Demokracja, której członek p. poseł Bigoński niejednokrotnie bronił z trybuny sejmowej tych postulatów.

Odnosnie do emerytur rząd zamierza obniżyć ich wymiar dla tych, którzy po krótkiej służbie przechodzą w stan spoczynku. Jest to zasada słuszna. Według obowiązującej ustawy emerytalnej, pracownik państwowy już po 10 latach służby otrzymuje tytułem emerytury 40% swoich ostatnich poborów. Ten stosunkowo wysoki procent początkowo powoduje to, że mamy w Polsce tysiące młodych ludzi, którzy przeszli na emeryturę, ludzie, którzy są zupełnie do pracy uzdolnieni, a z tych lub owych powodów albo sami opuścili służbę, albo też zostali do niej opuszczeni zniewoleni. Obniżenie procentu emerytury początkowej położy tamę temu zjawisku, że Polska ma dużą ilość trzydziestoparoletnich emerytów, z których wielu pracuje w różnych instytucjach prywatnych, pobierając tam pensje nieraz kilkakrotnie wyższe niż emerytura. Dla osób, które dłuższy czas pozostawały w służbie państwowej przewiduje rząd podwyższenie % emerytury, a więc emeryci starsi nie poniosą żadnej szkody.

Tak przedstawia się projekt rządu dotyczący zrównoważenia budżetu. Nie chcę przewidywać rezultatu, jaki osiągnie ten projekt w wykonaniu. Stwierdzam tylko, że według tego, na co patrzę, żaden rząd lepszego projektu doraźnego zrównoważenia budżetu nie znajdzie, o ile nie zechce wejść na drogę nieziszczalnych obietnic, eksperymentów i... demagogii.
Zabrzeski.

Plan gospodarczy ministra Zdziechowskiego.

Zdziechowski przewiduje inflację 80 milj. zł. w bilonie. — Hurrasancja skarbu czyli podniesienie wszystkich podatków o 10 proc. — Ustawa uniemożliwiająca raz na zawsze inflację. — Niema kredytu dla bezrządu! — Przez 15 miesięcy nikt nie zostanie przyjęty do służby państwowej. — Inwalidzi zostaną znowu okradzeni! — Zdziechowski za bezwzględny monopol spirytusowy. — Opodatkowanie mąki. — Instytucja kontrolerów skarbowych. — Nie pójdziemy o pomoc finansową do Ligi Narodów. — Dla naprawy skarbu bije ostatnia godzina.

Warszawa, 27. 4. (PAT) Sejmowa komisja budżetowa na dzisiejszym posiedzeniu przystąpiła do obrad nad projektem ustawy o prowizorium budżetowym na maj i czerwiec.

Poza porządkiem dziennym zabrał głos p. min. Zdziechowski, który powiedział m. in., że niema sposobów wykonania jakiegokolwiek programu gospodarczego, dopóki budżet nie został zrównoważony. Tak samo co do inflacji. Po tych doświadczeniach, jakieśmy porobili, chyba powinno być dostatecznie jasnym, że nie wolno nam doprowadzić ani do inflacji budżetowej, ani do ukrytej inflacji kredytowej. Niezawodnie spotka mnie zarzut, że przeciwstawiam się inflacji, ale jednak w nowym projekcie przewiduję powiększenie emisji biletów zdawkowych i bilonu o 80 milionów złotych. Że jestem przeciwnikiem inflacji — najlepszy dowód, że w ciągu 4 miesięcy emisja bilonu wzrosła tylko o 4 miliony, chociaż nie brakło mi ustawowych pełnomocnictw do przekroczenia tej normy. Jeżeli ustawa nakłada na skarb świadczenia, nie wskazując sposobów pokrycia i jeżeli to wszyscy tolerują, nie dziwnego, że uważam za możliwe powiększenie emisji bilonu o 80 milionów zł, ale tylko dlatego, że jednocześnie wnoszę ustawę o równowadze budżetowej i stawiam wniosek o powiększenie wszystkich opłat na rzecz skarbu o 10%. Te 80 milionów złotych, to ostateczna granica. Nie wynika z tego, aby te 80 milionów złotych musiały być wydrukowane. Nie można przewidzieć, w jakich granicach deficyt za kilka miesięcy będzie się zamykał. Nowa ustawa postawi sprawę bilonu w ten sposób, że zamknie ministrowi skarbu drogę do korzystania nadal z tego środka, a rzeczą panów uchwalić do tej ustawy dodatkowy wniosek, który zaostrzy odpowiedzialność rządu pod tym względem.

Co do sprawy uzyskania kredytów, to i to powinno już być dla wszystkich jasnym, że niepodobna otrzymać kredytu, jeżeli rząd nie ma możliwości przeprowadzenia programu swego w warunkach stałości i ciągłości. Obecnie, gdy niema zapasów walutowych i gdy budżet jest deficytowy, niema warunków dla tego kredytu. W dodatku w ostatnich pięciu miesiącach mieliśmy prawie co miesiąc przesilenie. Jeżeli w takich warunkach ma się pretensję do ministra skarbu, że nie ustabilizował waluty, to nie jest to poważne stawianie sprawy. Co się tyczy sprawy zrównoważenia budżetu, sprawy, dla której właściwie powstała koalicja, to jasną jest rzeczą, że może to nastąpić tylko stopniowo. Pierwszym obowiązkiem było zahamowanie tej rozpędzonej pod względem wydatków maszyny państwowej pod koniec roku zeszłego.

Omawiając sposoby usunięcia tego deficytu, p. minister oświadcza, że w zakresie oszczędności ustawa przewiduje, że do czerwca 1927 r. nie będzie wolno nikogo przyjmować do służby państwowej. Jest to środek drastyczny i ma poniekąd charakter demonstracyjny, że nie chcemy powiększać aparatu administracyjnego, który jednak da oszczędności, gdyż w każdym resorcie następuje co rok normalny ubytek personelu. Zmiany w ustawie emerytalnej i rentach inwalidzkich są nieznaczne i polegają przeważnie na zmniejszeniu rent tym, kto ży mają inne dochody. Przewiduje się rewizję systemu wydawania rent, co zmniejszy wydatek w znacznym stopniu. Przewiduje się zmniejszenie w budżecie sumy na renty inwalidzkie i emerytalne o 15 milj. zł. Ustawa proponuje dalej powiększenie wszystkich opłat na rzecz skarbu z wyjątkiem podatku majątkowego o 10%. Proponujemy też uprawnienia dla ministra skarbu do przeprowadzania i ustalania zmian w cenach spirytusu. Przewiduje się podniesienie dochodów z monopolu przez powiększenie opłat skarbowych i ujednostajnienie cen lub zastosowanie obu sposobów razem, co powinno dać 50 milionów zł. Oświadczam, że stoje na stanowisku bez-

względego wprowadzenia monopolu spirytusowego w całym państwie, lecz doświadczenie nauczyło nas, że zbyt szybkie wprowadzenie wywoła szereg niedokładności. Rozwój więc musi być stopniowy i są już wydane dyspozycje, aby od stycznia rozszerzyć monopol i na inne województwa. W zakresie innych źródeł przewidziane jest opodatkowanie mąki o wysokim procencie przemiału nie jako specjalny środek fiskalny, lecz jako środek obrony naszego bilansu handlowego przed nadmiernym importem mąki. Dalej proponowane jest opodatkowanie rzyrządów do oświetlania.

Wspomnę jeszcze tylko o kontrolerach budżetowych. Nie trzeba sobie obrażać, że to będą urzędnicy Ministerstwa Skarbu. Kontrolerzy są — moim zdaniem — niezbędni, gdyż dzisiaj wiele wydatków dokonywa się wbrew ustawie i stwarza się w tej dziedzinie fakty dokonane nie tylko drogą asygnat, lecz także drogą umów i to opancerza nasz budżet z roku na rok.

Drugą rzeczą konieczną jest, aby przedewszystkiem uporządkować finanse państwa i stworzyć warunki dla kredytu. Program polityki gospodarczej państwa na podstawie równowagi budżetowej przedstawiam sobie w następujących punktach:

1) musimy przystąpić do rewizji wszystkich składników w kosztach produkcji i postawić sobie jako cel możliwość konkurencji z zagranicą,

2) musimy stworzyć środki stabilizacji waluty ze specjalnym uwzględnieniem potrzeb Banku Polskiego i wpływu polityki gospodarczej i kredytowej państwa na kształtowanie się bilansu handlowego,

3) ustalić środki i sposoby zapewnienia sobie przyływu kapitałów zagranicznych do warsztatów produkcji, gdyż to jest rozwiązaniem sprawy stopy procentowej w kredycie krótkoterminowym,

4) musi być ustalona droga otwarczenia kredytu długoterminowego dla rolnictwa, przemysłu i miast,

5) sprawa rozwoju budownictwa w Polsce, rozwoju dróg wodnych i kolei żelaznych i wreszcie sprawa podniesienia rolnictwa.

Co do napływu kapitałów zagranicznych, to nie podzielam programu defetystycznego, który twierdzi, że Polska nie może zrównoważyć swego budżetu bez pomocy tego kapitału i że więc trzeba się zwrócić po tę pomoc do Ligi Narodów. Jest jeszcze program P. P. S., który chce się obejść bez obcego kapitału, lecz nie rozważa zagadnienia stopy procentowej i prowadzi na drogę jawnej inflacji. Ja proponuję drogę pośrednią. W zakresie budżetowym — oparcie się na własnych wysiłkach, w zakresie gospodarczym — na wysiłkach należycie popieranym przez przyływ kapitału zagranicznego, któremu trzeba dać odpowiednie gwarancje zarówno co do amortyzacji, jak również co do ciągłości wykonania przez Polskę planu finansowo-gospodarczego. W końcu p. minister zaznaczył: jeżeli dziś się nie stworzy warunków dla tego lub innego planu finansowego, niema mowy o stabilizacji naszej waluty, ani o naprawie obecnego kryzysu gospodarczego. Możemy stan chorobliwy przeciągnąć, lecz naprawić tych trudności inaczej nie zdolamy. Jest źle, bo przedewszystkiem budżet jest nie zrównoważony, będzie lepiej, bo będziemy zbliżali się do równowagi budżetowej, a może być dopiero wtedy dobrze, gdy tę równowagę osiągniemy całkowicie.

W dalszym ciągu posiedzenia projekt ustawy o prowizorium referował pos. Rymar (ZLN.), który zaproponował w porozumieniu z rządem kilka poprawek. W dyskusji ogólnej na posiedzeniu przedpołudniowym przemawiali pos. Diamond (PPS) i pos. Rozmarin (kl. żyd.), którzy wypowiedzieli się przeciw prowizorium, nie zgłaszając jednak żadnych wniosków.

Straszna katastrofa lotnicza w Warszawie.

2 lotników zabitych. — 3 samoloty strzaskane. — Co było powodem tej strasznej katastrofy.

O katastrofie samolotowej PAT. donosi:

Dziś w południe podczas pogrzebu sp. pułk. Aleksandra Serednickiego krążyła tradycyjnym zwyczajem nad cmentarzem powązkowskim eskadra lotnicza, złożona z 4 aparatów. Z niewyjaśnionych dotychczas ściśle przyczyn, które ustali dopiero zarządzone śledztwo, dwa samoloty w krótkich po sobie odstępach czasu runęły na ziemię niedaleko cmentarza ewangelickiego na Woli. Z pod rozbitych szczątków pierwszego aparatu wydobyto zmasakrowane szczątki sierżanta Brzeziny. Towarzysz jego, mechanik starszy szeregowiec Szablewicz, poniósł ciężkie obrażenia i stan jego budzi poważne obawy. Kierownicy drugiego samolotu sierżant Krygier i mechanik Łukasik wyszli obronną ręką, gdyż zmuszeni do lądowania, wyskoczyli z niewielkiej stosunkowo wysokości na ziemię, doznając tylko nieznacznych obrażeń. Natomiast trzeci aparat stracony w powietrzu przez jeden z aparatów eskadry wylądował szczęśliwie na lotnisku wojskowym, gdzie dopiero spostrzeżono, że wskutek widocznie wstrząsu, spowodowanego zderzeniem, wypadł podczas lotu mechanik Gromadzki. Spadając ze znacznej wysokości, nieszczęśliwy lotnik wbił się w ziemię na głębokości pół metra, ponosząc śmierć na miejscu. Znalaziono go za miastem w pobliżu ogrodów Ulrycha.

Warszawa, 28. 4. (Tel. wł.) Oficerowie lotnicy uważają za powody katastrofy mgłę, następnie niemożność wzbicia się ponad 400 metrów wskutek chmur. Ocaleni Walerjańczyk i Szajbe uważają za przyczynę katastrofy Brzeziny tę okoliczność, że szukając odpowiedniego miejsca do opuszczenia się, zrobił wiraż, czego uszkodzone skrzydło nie wytrzymało. Powody katastrofy bada specjalna komisja, złożona z oficerów i pułku lotników.

John Galsworthy w Warszawie.

Warszawa, 28. 4. (Tel. wł.) Znakomity pisarz angielski, John Galsworthy, przybywa 20 maja do Warszawy, jako gość Polskiego Klubu Literackiego. Wybitny gość weźmie udział w akademii ku czci Conrada w Warszawie oraz w odsłonięciu tablicy na domu w Krakowie, w którym urodził się Korzeniowski (Conrad).

Aresztowania komunistów w Lublinie.

Lublin, 28. 4. (AW) Policja polityczna przeprowadziła tutaj wczoraj szereg rewizji u członków związku młodzieży komunistycznej. Rewizja dała wyniki nadzwyczajne: znaleziono stos odezów komunistycznych, które miały być rozrzucone w dniu 1 maja. Aresztowano 22 osób prawie samych żydów.

Poseł Breitscheid o traktacie z Rosją.

Jeden z najwybitniejszych przywódców socjal-demokracji niemieckiej, poseł do parlamentu Breitscheid, zamieszka w „Danziger Volkstimme” artykuł, poświęcony traktatowi niemiecko-sowieckiemu, pod pisanemu w ubiegłą sobotę w Berlinie.

Poseł Breitscheid stwierdza, iż traktat ten jest układem o wzajemnej neutralności. W myśl jego postanowień obie strony zobowiązują się nie brać udziału w akcji, podjętej przez trzecie państwo przeciw jednemu z nich. Zobowiązanie to jest jednak ograniczone tylko do ataku niesprowokowanego. Poza Niemcy wskazują na konieczność lojalnego przestrzegania art. 16 i 17 paktu Ligi Narodów. Równocześnie rząd niemiecki podkreśla, iż wobec tego, że uchwały Rady Ligi Narodów mogą być podejmowane tylko jedynocześnie, głos niemiecki w Radzie będzie zawsze uwzględniany. Dalej rząd niemiecki powołuje się na ustaloną w Locarno interpretację art. 16 paktu Ligi. Wyjaśnienia te — zaznacza poseł Breitscheid — usuną niewątpliwie obawy, żywione dotychczas w republice sowieckiej.

Dalsze szczegóły katastrofy.

W chwili zbliżenia się do miejsca wiecznego spoczynku w Warszawie pogrzebu pułkownika Serednickiego, ofiary nieszczęśliwego wypadku pod Radomiem, wyruszyły z lotniska wojskowego trzy „Potezy”, które zwoływały w niedalekich od siebie odstępach ku zachodniej stronie miasta. Gdy aparaty krążyły już nad konduktem, zaczęły wykonywać t. zw. „ptaka”. Środkowy samolot „Potez I S. A.”, prowadzony przez sierżanta Walerjańczyka, uderzył skrzydłem prawym o lecący obok niego aeroplan, który lotem błyskawicy spadł na tyłach garbarni Peterka. Strzaskane zostało lewe skrzydło, smigło, motor i siedzenie pilota. Z pod szczątków wydobyto zwłoki sierżanta Brzeziny ze zmiażdżoną twarzą i połamanym kręgosłupem. Towarzysz jego, mechanik Szablewicz, uległ wstrząśnięciu mózgu i krwotokowi wewnętrznemu. Przewieziono go do szpitala Ujazdowskiego w stanie beznadziejnym. Jednocześnie aparat Walerjańczyka, wykonując wiraż, zawadził drugim skrzydłem o samolot porucznika Kasznego, wyrwywając z niego mechanika Gromadzkiego. Ten, chociaż był przywiązany pasem i trzymał się koła karabinu maszynowego, wypadł i runął z wysokości 500 m. wbijając się na pół metra w ziemię w okolicach ogrodów Ulrycha, niedaleko ulicy Górczewskiej. Porucznik Kaszny nie dostrzegł wypadku leciał w stronę pola Mokotowskiego i wylądował szczęśliwie. Samolot Walerjańczyka, aczkolwiek uszkodzony, zdołał splanować i osiadł bez wypadku koło fortu Bema. — Według przypuszczenia władz, powodem katastrofy była mgła, unosząca się nad Powązkami. Dowódca korpusu, gen. Malczewski, polecił prokuratorowi udać się natychmiast na miejsce wypadku i przeprowadzić energiczne śledztwo.

Katastrofa warszawska odbija się z pewnością głośniejszym echem w kraju. Jakby symbol jakiś złowroży, po tragicznej śmierci Serednickiego. Skutkiem katastrofy lotniczej nad zwłokami jego okrwawionymi zginęło kilku pilotów, którzy chcieli mu oddać ostatnie honory. Oddawna już dzienniki zwracały uwagę, że należy zaniechać krążeń aparatów nad miastem, wszelkie jednak nawoływania pady w pustkę. Mimowoli cisnie się na usta pytanie, czy konieczne należy czcić nieboszczyków, którzy stracili życie w ciężkiej i ofiarnej służbie lotniczej, za pomocą koziołkowania w szlakach powietrznych i narażania istnień ludzkich na kalectwo lub śmierć tragiczną.

Sawinkow żyje i jest generałem chińskim.

Z Helsingforsu donoszą: Nadeszły tu sensacyjne wiadomości o Sawinkowie. Według konfidenalnych informacji, pochodzących ze sfer komisariatu spraw zagranicznych Zw. S. S. R., Sawinkow żyje i pracuje przy Karachanie na terenie Pekina. Podobno dziełem Sawinkowa był ostatnio dokonany przewrót w Pekinie. Po skompromitowaniu Karachana przez armje narodowe chińskie i ewakuowaniu Pekinu, Sawinkow miał stanąć na czele komunizujących formacji narodowych chińskich jako generał.

(Poeta Sawinkow, jak to pamiętne, miał popełnić samobójstwo w więzieniu bolszewickim, aby w ten sposób zaprotestować przeciw rządowi sowieckim w Rosji. — Red.)

„Izwestija” o traktacie niemiecko-bolszewickim.

Moskiewskie „Izwestija” witają traktat niemiecko-sowiecki i podkreślają ustęp przemówienia Litwinowa, że jeżeli traktat niemiecko-sowiecki jest zgodny z układem Locarno, w takim razie nie sprzeciwia się tendencjom państw, które traktat locarnecki podpisały. Jeżeli natomiast jest z nim sprzeczny, to wówczas Sowiety mogą uważać za swój największy tryumf to, że potrafiły układ w Locarno pozbawić żądla, wymierzonego przeciw Sowietom.

Kto spowodował szybkie podpisanie traktatu?

Jak donosi londyńska „Daily Telegraph” szybkie podpisanie traktatu niemiecko-sowieckiego nastąpiło na skutek interwencji posła angielskiego w Berlinie, który zwrócił uwagę rządu niemieckiego na to, że im prędzej traktat ten będzie podpisany, tem skuteczniej Niemcy mogą się przeciwstawić rosnącemu brakowi zaufania do Niemiec. Moskwa w obawie, że Niemcy mogą w ostatniej chwili uleść innym wpływom i wycofać się z traktatu, poleciła posłowi sowieckiemu w Berlinie zgodzić się na wszelkie zmiany tekstu, jakich domagał się Niemcy.

Listy lwowskie.

I.

Miniaturowe ekscesy komunistów. — Sceniczne wawrzyny Henryka Zbierzchowskiego. — Organizacyjne prace ruskie. — Przygotowania wyborcze. — Koń ukraiński nie poniesie więcej sjonistów do warszawskiego sejmu. — Ukraińska narodowa demokracja radykalizuje się. — Cyrograf dr. Kościa Lewickiego. — Powstanie ruskiego Piasta w Stanisławowie.

Nie mieliście już dawno listu lwowskiego — ale też w naszym grodzie wlokło się w ostatnich czasach życie szare, bez wydarzeń, mogących zainteresować inne środowiska polskie. Bo nawet niedawne ekscesy bezrobotnych w Rynku były zaledwie słabą miniaturą krwawych demonstracji i zaburzeń w innych miastach. W lwowskich ekscesach maczali oczywiście niszczycielską rękę komuniści, ubezwładnieni w mig przez policję, po krótko trwałem zwycięstwie nad straganami przekupek lwowskich, ulegli tu i owdzie rabunkowi. Zanim ogół mieszkańców dowiedział się o hulających w Rynku szumowinach, oparowała policja sytuację zupełnie.

W szarzyźnie dnia wpadł jednak niedawno słoneczny promień. Utkany ze szczerzo-złotej poetyckiej przędzy. Bliski i Wam z licznie rozsiewanych na szpaltach „Dziennika Bydgoskiego“ wierszy, dr. Henryk Zbierzchowski wystawił w teatrze baśń dramatyczną „Serce matki, czyli przygody Tomcia Palucha“. Marzenie naszych milusińskich, maleńkiego zdobywcę siedmiomilowych butów na ludożercy-olbrzymie, ustroił bard lwowski w opalowy smutek polskich lasów, w srebrzystą jasność miesięcznej nocy, w bohaterskie płomyki, rozsadzające brylantową miną serca dręczące jaskinie przemocy i zapalające nad ruinami zła — miłości i prawdzie tryumfalne pochodnie. Prasa i publiczność przyjęły sztukę wprost entuzjastycznie.

O ile idzie o życie polityczne — w obecnej chwili wre, wprost kipi organizacyjna praca w ruskich obozach. Głównie ze względu na możliwość nowych sejmowych wyborów. Pójdą do nich rusini stalową kolumną. Dawny błąd, polegający na tem, że przeważnie bądź wcale nie głosowali, bądź głosowali na sjonistów, nie powtórzy się więcej. Pociągnie to za sobą dwie konsekwencje. Małopolscy posłowie ruscy wejdą do sejmu, a mając za sobą parlamentarną szkołę wiedeńską, wyższy stopień wykształcenia i wyszkolenia, opanują łat-

Sojusz niemiecko-bolszewicki

może się dla nas tak skończyć!

wo ruskich kolegów z Wołynia, Podlasia i Polesia. Sjonisci Małopolski Wschodniej stracą conajmniej dziesięć mandatów sejmowych, odstąpionych im nieopatrznie przez polityków ruskich, ludzonych przez ukraińską emigrację, że powstrzymaniem się od stawiania własnych kandydatów wywrą wpływ na decyzje mocarstw co do wschodnich granic Polski. W przyszłym, sjonistycznym klubie poselskim znajdują się przede małopolscy żydzi w liczbie tak znikomiej (około pięciu ludzi), że kierownica klubu i całej narodowej polityki żydowskiej spocznie już dziś w zwycięskich rękach sjonistycznych posłów z Królestwa Polskiego. Są to ręce jeszcze mniej pewne od małopolskich. Stanowisko żydowskiego klubu radykalizuje się, co zaognić może jeszcze bardziej kwestję żydowską w Polsce. Twórcy ugody z żydami, gotowi poświęcić wszystko, byle jeszcze dzień, jeszcze dwa, utrzymać się przy władzy, powinni byli stan ten, który zbliżał się i zbliża, przewidzieć i więcej realnie ocenić żydowską pomoc w uregulowaniu zagmatwanych spraw państwowych.

O ile idzie o poszczególne partie ruskie — ukraińska narodowa demokracja zbacza coraz bardziej na lewo. Pcha ją tam elementa mało rozważne, młode, rekrutujące się z dawnych strzelców siczowych, którym marzą się dalsze boje z Lachami, wprawdzie już nie na krwawych przedpolach Lwowa, ale w sejmie, zarządzie wojewódzkim, w powiecie i gminie. Dążą do wyparcia z kierownictwa stronnictwa ludzi doświadczonych, którzy dojrżeli, że tylko przez most narodowej zgody i współpracy mogą dojść do rozkwitu i szczęścia swojego ludu. Ukraińskie żółtodziuby, ogarnięte szaleńcem nienawiści, a przede wszystkim żądzą władzy, gotowe w pościgu za nią trącić wszystko po drodze. Obalić chcą nawet niedawne bożyszcze, dr. Kościa Lewickiego, który — jak wiadomo — pogodził się z istnieniem Polski i wrócił do kraju, by tutaj zorganizować i odrodzić narodową demokrację ukraińską i poprowadzić ją do legalnej, politycznej walki o narodowe prawa. Więc, by poderwać autorytet i posłuch w partii człowieka, z którym krzyżowaliśmy i parlamentarną szpadę w Wiedniu i niestety żołnierski bagnet, któremu jednak musimy przyznać niepospolitą umysł i hart polityczny — wytwarzają około osoby Kościa Lewickiego legendę, przypominającą mocno klechę o Twardowskim. Tylko że Twardowski zapisał się księciu piekiel, a Kość Lewicki miał ją zapisać wraz z całym ludem ukraińskim państwu polskiemu. I dobrze zrobiła „Warszawianka“, że cały ten cyrograf onegdaj przedrukowała. Brzmi on: „Otrzy-

MACIEJ WIERZBIŃSKI

106

Wolność.

Powieść z czasów odrodzenia Wielkopolski.

(Ciąg dalszy)

Jakiś sygnał... Jeszcze nie wyrwano się z osłupienia, gdy Sobiesław pochwycił za ramię szofera:

— Nawracać! Nawracać co tchu!...

A w głosie jego brzmiał alarm. Zrozumieł, że idzie ku nim jakieś niebezpieczeństwo. Mimo to szofera marudził, bo sprawa z nawracaniem przedstawiała się bardzo trudno. Droga dość wąska ujęta była między głębokie rowy. Więc trzeba było wpięć zbadac skrupulatnie całe pobliże, aby bez szwanku odwrócić duży wehikuł.

Sobiesław stał przy Anielce.

— Nie wsiadajmy teraz!

— Co to może znaczyć ten strzał?

— Jakaś... zasadzka, zapewne bandycka. Ale niech pan się nie trwoży! — mówił, ogromnie o nią zaniepokojony, ujmując jej ręce. — Skoro tylko nawrócimy szczęśliwie...

— Lecz wy nie macie broni! — zawołała mężna kobieta, lubo w niemalym strachu.

— Tylko rewolwery kieszonkowe i szable... Nie przyjdzie do strzelaniny — uspokajał ją Sobiesław, tuląc w dłoniach drżące rączki i powtórzył: — Niech pan się nie trwoży!

— Nie!... Nie boję się przy panu — wyrzekła, tuż do niego zbliżona, i w isto-

cie przepłynęła przez nią fala uspokojenia.

— Już nie boję się... — wyszeptala, a on przytulił ją lekko do piersi i złożył na jej czole tklawe:

— Ty skarbie!...

Niebezpieczeństwo znikło przed nimi na chwilę i, jak wówczas pod gwiezdny baldachimem ich nocy Chobielińskiej, Anielka spytała go znów z przedziwnym swym dźwiękiem, który sam jeden już, pominiawszy wszystkie inne ponęty, zniewała do kochania a był jakby wonią kwiatu kobiecości:

— Kocha mnie...?

— Ogromnie, ogromnie... — wyszeptał z emfazą z całej piersi, a ona odczuła, że teraz kochał ją z całej duszy, tak, jak tego pragnęła... I wzięła w niej wdzięczność.

Zaprawde moment na wymianę takich zaklęć i czułości był obrany jaknajgorzej, bo ze zaczarowanego koła wyrwała ich nowa niespodzianka. Gdy tak w jedną rzeźbę zgrupowani odplynęli od ciężniejszości, wytrysła przed ich oczyma jakby z posad ziemi wspaniała raca. Złocisty wąż wzbil się w przestwory, strzelił wysoko i spadał w stronę lasów deszczem platków złotych..

— Co to znaczy?! — zawołała zaalarmowana panna.

On milczał. Zdjął go strach. Rakietą, pochodząca chyba z rekwizytów Grenzschutzu, sygnalizowała mu obecność żołnierzy pruskich w pobliżu. Niebezpieczeństwo, jakie zdało się zcaić na nich w otchłani nocy, ujawniło się znów w tajemniczy sposób.

— Jakiś sygnał... — wyszeptał wreszcie w zamysleniu Sobiesław.

— Jaki?

— Nie wiadomo.

W istocie trudno było rozwiązać łamigłówkę. Przecież od zajęcia Szubina, gdy na lewym brzegu Noteci nie było już żołnierza niemieckiego, nie nie zagrażało tam już Polakom. Zgraje uzbrojonych kolonistów przykucnęły, pochowały się niby krety w ziemię. Wiedząc o tem, każdy Polak jeździł w powiecie swobodnie bez lęku a nawet bez broni. Nie można było zatem przewidzieć tego, co przytrafiło się tym podróżnym.

Naskrosz tych lasów, między Szubinem a Łabiszynom, w tem samym bodaj miejscu, gdzie przejeżdżali oni przed chwilą, przedzierali się nocą z dnia 11-go na 12-go stycznia uciekające ze Żnina zastępy Manthey'a i Eckert'a do Bydgoszczy. Kilkunastu maruderów, zabójczym marszem wyczerpanych, pozostało wśród kolonistów. U nich znaleźli bezpieczną kryjówkę i oparcie. Lepiej zresztą było przeczekać na przypiecku spodziewany atak Polaków na Bydgoszcz, aniżeli ryzykować skórę w obronie tego miasta. Przygodny ten turlop nie mógł trwać długo; tem więcej przeto należało zużytkować go rozumnie, rabować konie, wozy, bydło. I tak zdarzyło się, że kmieć z podwodą przepadł bez śladu, jak kamień w wodzie.

W ciągu dnia banda rozproszkowana zdawała się nie istnieć a o zmierzchu poczynała swe życie zbojeckie. Podawała im w tem rękę partja kolonistów oraz zbiegów z Grenzschutzu z drugiego brzegu rzeki, która w ciemności przeprowadzała się na polską stronę i osadzała na skraju lasów.

Strzał miał zwoić rozsypanych po osadzie członków bandy do wzniesionej pod wieczór zapory a rakietą miała

oznajmić w lasach ukrytym kompanom, że gruba ryba dostała się w sieć. Imponujący samochód był przedmiotem godnym zabiegów.

A obejrżeli oni go sobie dobrze. Podkradali się bowiem z prawej i lewej strony drogi, niby stado wilków do ofiary byłby poniechał samochód i uciekał z ogromnym mozołem i kunsztem obrócony, prysnął.

Nie stropiło to bandytów; puścili się w ślad za nim, zupełnie pewni tego, że utkwili on niebawem na martwym punkcie.

Tymczasem podróżni odetchnęli całą pierśią i wstąpił w nich duch, gdy okazało się, że arcyprzeznorny Franek miał z sobą dwa karabiny i zapas naboju. Sobiesław i Staś pochycili je skwapliwie i zajęli pozycje przy oknach. Między nimi spoczywała Anielka z browniingiem ukochanego w ręku. A Franek z gotowym do strzału parabellum tulił się jak pies do kolan wylęknionego szofera, który byłby poniechał samochód i uciekał w noc, gdzie oczą poniosą, gdyby nie był czuł się steroryzowanym.

Podróżni nie przypuszczali, że pędzi za nim stado wilków, duchem przodownika ogrzane. Był nim pięćdziesięcioletni gospodarz z osady „Szkocja“, Herman Martwich, krępy, przysadzisty, na paląkowatych nogach. Nie żądał łupu, lecz fulminacyjna nienawiść zbliżyła go do tej kompanji. Ściagał on i tępił Polaków gdzie mógł. Głównie z jego inicjatywy zamordował jego sąsiedzi siedmiu powstańców pod Szkocją, on organizował kolonistów w oddziały i on to z natury rzeczy wyrósł na herszta tej szajki zbojeckiej.

(Ciąg dalszy nastąpi)

mując list żelazny z rąk posła Rzeczypospolitej Polskiej we Wiedniu, równocześnie stwierdzam moim podpisem, że stojąc na gruncie Państwa Polskiego, będę się zachowywał lojalnie i w myśl ustaw obowiązujących w Państwie Polskim — Wiedeń, dnia 18 kwietnia 1925 Dr. Kościuszko. Tak wygląda zaprzecanie się Kościa Lewickiego wraz z całym ludem w jasyr polski. O ile z ukraińską narodową demokracją jest wogóle porozumienie acytrudne, będzie ono wręcz niemożliwym, jeżeli ster partji pochwyca młodziki i szarlatani polityczni.

Pocieszającym objawem jest zawiązana niedawno w Stanisławowie nowa partja ludowa ruska w guście naszego Piasta. Założył ją były ideolog ukraińskiej partji radykalnej dr. Seweryn Daniłowicz. Na czoło programu wysuwa się uznanie bez zastrzeżeń państwowości polskiej i zgodne współzycie oraz współpraca z polskim narodem. Partja ta zasługuje na najszczerze poparcie rządu i społeczeństwa polskiego. Zorientować się w jej sile na razie trudno; siłę tę zdaje się jednak przeceniać prasa polska. Piszemy często to, czego sobie życzymy. Zamiast nieść pomoc i starać się, by życzenie stało się rzeczywistością. Dr. A. B.

Z KRAJU.

Faszyści polscy zaczynają działać. We Lwowie w dniu 22 b. m. grupka młodzieży akademickiej z pod znaku faszyzmu usiłowała demonstrować w poczekalniach i na widowniach kinematografów miejskich. Demonstracje te wyrażały się głównie w okrzykach, potępiających zarówno partje prawicowe, jak i lewicowe. Padały liczne okrzyki: „endecy kradną”, „socjaliści kradną”, „Niech żyje faszyzm, niech żyje Mussolini!”. Następnie grupka udała się do ratusza, gdzie usiłowała się wedrzeć na salę posiedzeń rady miejskiej. Policja aresztowała jednego z najbardziej awanturnicznych młodzieńców.

Nowe pisma w Wilnie. „Piast” nabywa w Wilnie drukarnię i przystępuje do wydawania swego pisma. Również i Chrześcijańska Demokracja nosi się z zamiarem wydawania własnego organu, narazie tygodnika.

Rozszarpany przez granat został 18-letni Iwan Jurgiel z Sołotwiny pod Stanisławowem. Wyszedłszy do ogrodu chłopak natknął się na twardy przedmiot, który zaczął rozbijać kamieniem, aż nastąpiła eksplozja, która rozszarpała nieszczęśliwego.

Śmierć ekranów. Wobec negatywnych rezultatów, podejmowanych przez Związek właścicieli kinematografów co do obniżenia podafku widowiskowego, Związek uchwalił przystąpić niezwłocznie do likwidacji kinematografów, zamykając je począwszy od 1 czerwca.

300 000 Amerykanów jedzie do Europy. Wobec każdorocznej bytności w Europie przeszło 300 000 gości z Ameryki, Ministerstwo Spraw Zagr. zastanawia się nad możliwością przyciągnięcia części ich do Polski. Uchwalono na konferencji w MSZ. rozpoczęcie w tym celu energicznej propagandy wśród Polonji amerykańskiej.

16 855 spółdzielni w Polsce. Wkrótce odbędzie się w całej Polsce „Dzień Współdzielczości”, poświęcony propagandzie hasła kooperacji. Ze sprawozdania, przygotowanego na ten dzień wynika, że na terenie całej Polski zarejestrowanych jest 16 855 spółdzielni. Na spółdzielnie spożywcze przypada 6 334, kredytowe 6 270, rolniczo-handlowe 1 000, budowlane 934, handlowe 774, księgarskie 108 i inne 314.

Zakład dziecko scyzorykiem, potem siebie. Do wojewódzkiej komendy policji we Lwowie doniesiono telefonicznie z Cieszanowa, że 23-letni Eugeniusz Kotocki zakłód scyzorykiem swoje nieślubne 8-mio miesięczne dziecko, poczem tym samym scyzorykiem zadał sobie kilka niebezpiecznych ran w okolicy serca.

Śmierć od ukąszenia psa wściekłego. W Radzyminie przed dwoma miesiącami pokąsał pies wściekły 18-letniego Szłomę Świerszczyka. Rana zadana ukąszeniem wnet się zagoiła, przed trzema dniami jednak Świerszczyk zaczął zdradzać objawy wodowstrętu. Przewieziony do szpitala żydowskiego w Warszawie Świerszczyk zmarł.

Drożyżniane nastroje na Śląsku. Fakt podrożenia piwa i wszelkich gatunków pa-

Straszne morderstwo pod Nowym Sączem.

Mieszkanka wsi Brusniki pod Nowym Sączem, Gurba, utrzymywała stosunki miłosne z J. Cieślą. Gdy maż jej powrócił z więzienia, postanowili kochankowie zgładzić go. Cieśla zaczął się w lesie i strzelił do przechodzącego Gurby, a widząc, że go nie trafił, podskoczył do niego i zaczął go okładać rękojeścią od rewolweru. Spłoszony zbrodniarz, zbiegł, zaś schwytany przez policję, przyznał się do winy z tem, że namówiła go do mordu żona Gurby, Stefania. Na podstawie tych zeznań wiarołomną żonę aresztowano.

W toku dalszego śledztwa dokonano sensacyjnego odkrycia. Ujawniono mianowicie, że Gurba, który wskutek zamachu morderczego, odniósł tylko ciężkie rany, w roku 1924 namówił kochankę swoją Annę Potok, aby ta, ubrawszy się w odzienie babki jego Zofji i podszywając się pod jej nazwisko, udała się do notariusza w Cieżkowicach i zeznała jako taka na rzecz jego akt notarialny, w którym przenosi na jego własność tytułem darowizny całe swoje gospodarstwo. Sztuczka ta udała się. Gdy

oszustwo wyszło na jaw, Gurba postanowił wraz z swą żoną pozbawić babkę życia. I rzeczywiście dnia 13 marca 1925 r. podał jej trucizny i babka zmarła. Prokuratorja zarządziła odkopanie zwłok babki s. p. Zofji Cieśla, celem poddania ich sekcji. Wydobycie jednak zwłok natrafiło na trudności, gdyż nie można było znaleźć grobu otrutej. Grabarz bowiem, najprawdopodobniej wtajemniczony w zbrodnię, fałszywie wskazywał miejsce, w którym zamordowaną pochowano. Komisja sąduwa przez trzy dni przekopywała groby napróżno. Otworzono 25 grobów, t. j. wszystkich zmarłych w roku 1925, jednakże daremnie, gdyż po otwarciu trumien w żadnych zwłokach nie rozpoznano zamordowanej. Wówczas obecny na miejscu posterunkowy powziął podejrzenie, że grabarz wprowadza komisję sądową w błąd. Przyciśnięty do muru, pod dłuższym oporze, grabarz wskazał właściwy grób, w którym po rozkopaniu znaleziono rzeczywiście poszukiwane zwłoki i stwierdzono otrucie. Żona Gurby przyznała się, że otruli babkę. Dziś wszyscy siedzą w więzieniu.

Zbrodniarz-szofer Kozłowski skazany na śmierć.

W poniedziałek rano o godz. 9 rozpoczęła się przed sądem przysięgłych w w. m. Gdańsku rozprawa przeciwko Janowi Kozłowskiemu, mordercy s. p. Adolfa Jurczyka, który kierował dorożką samochodową nr. 18 i poniósł śmierć na szosie około Kąsemark z rąk wyrodniego mordercy. Jan Kozłowski, obywatel polski, urodził się w Piecach, powiatu starogardzkiego, 21 kwietnia 1904 r., z zawodu dojarz, następnie szofer, dotąd niekarany. Do Gdańska przybył w dniu 1 lipca 1924 r., poczem przeniósł się do różnych miejscowości na Pomorzu i w Wielkopolsce.

Rozprawom przewodniczył wyższy radca sądowy Richter, na ekspertów powołani zostali radcowie medycyny dr. Birnbacher, dr. Rosenbaum i kupiec Kellner, oskarżał nadprokurator Janzon, obronę wnosili adwokaci dr. Sandmann. Na świadków powołano 26 osób, w tej liczbie nadkomisarza policji kryminalnej p. Pokrzywnitzkiego. — Z zeznań podsądnych i świadków wykazało się, że Kozłowski miał słabość do kobiet, wobec których udawał eleganta (jedno ze zdjęć fotograficznych przedstawia go w moknoku); na kobiety wydawał też sporo pie-

pierosów przyjęła ludność na Śląsku niezmierznie krytycznie. W końcu ubiegłego tygodnia odbyło się w Katowicach posiedzenie członków Centralnego Związku właścicieli restauracji, na którym odbyła się niezwykle ożywiona dyskusja na temat podrożenia piwa.

Dwumilionowy fundusz z pięciogroszówek tramwajowych. Kasa tramwajowa w Warszawie wpłaciła od dnia 29 grudnia r. ub. do 17 kwietnia r. b. z 5-groszowego dodatku 2 009 546 zł na fundusz dla zatrudnienia bezrobotnych. Pieniądże te przelewane są co 10 dni każdego miesiąca. Z obliczenia powyższego wynika, iż dzienne opodatkowanie ludności na ten cel dochodzi do 20 000 zł.

400 tysięcy złotych deficytu w teatrach lwowskich. Od początku sezonu, t. j. od 1 września 1925 r. do 1 kwietnia r. b. deficyt teatrów lwowskich wyniósł około 400 tysięcy złotych.

Rywal - mściciel. We wsi Stare Górki pod Łodzią parobek Bruski powiesił swego rywala Milczarza nogami do góry na przydrożnym drzewie. Na krzyk powieszzonego zbiegli się włóścianie, którzy zdjęli nieszczęśliwą ofiarę. Na skutek krwotoku Milczarza odwieziono na posterunek pogotowia w Gałkówku, które udzieliło mu doraźnej pomocy. Okazało się przy badaniu, że — gdyby pomoc spóźniła się o parę minut — Milczarza nie udałooby się utrzymać przy życiu.

Ładny kwiatek. W Zelowie pod Łodzią magistrat tamtejszy wypłacił z ramienia funduszu bezrobocia zw. bezrobotnych 177 zł. Nazajutrz magistrat zwrócił się do okręgowego funduszu bezrobocia w Łodzi z żądaniem zwrotu tej sumy plus 220 zł kosztów administracyjnych. Wobec tego, że łódzki komitet okręgowy dotatkowej sumy nie zwrócił, cała sprawa oprze się o sąd.

Nadużycia w wołyńskiej dyrekcji robót publicznych. W Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Łucku, niższy urzędnik, niejaki Smirnow, sfalszował asygnację na su-

między i to prawdopodobnie było powodem czynu zbrodniczego, którego się dopuścił na osobie młodego chłopca s. p. Adolfa Jurczyka. W sali rozpraw umieszczono ekran, na którym wyświetlane są pewne momenty, zebrane podczas dochodzeń przed niedawnym czasem na miejscu zbrodni. — Szczegóły mordu czytelnicy znają.

Wczoraj po południu zapadł wyrok w procesie przeciw mordercy Kozłowskiemu. Przysięgli Kozłowskiego uznali winnym zabójstwa z rozmysłem. Oskarżonego wprowadzono do sali przestuchów i odczytano mu uchwałę przysięgłych, poczem prokurator wniósł o utratę praw honorowych i karę śmierci. obrońca z urzędu zrezygnował z dalszej obrony. Morderca także nie zabrał już głosu w swej obronie. Wobec tego sąd po krótkiej naradzie ogłosił wyrok następujący: Oskarżonego skazuje się za morderstwo i ciężki rabunek na śmierć oraz trwałą utratę praw obywatelskich. Zbrodniarz stojąc, wysłuchał straszego wyroku i zaśmiał się tylko cynicznie, poczem wyprowadzono go z sali.

mę 15 000 zł, która to kwota dzięki wykryciu fałszerstwa przez naczelnika łuckiej Kasy Skarbowej została niepodjęta. Smirnow, obawiając się następstw swego kroku, uciekł do Sowdepji.

Warszawa równie droga co Londyn. Ostatnie gwałtowne zwwyżki cen pszenicy i pieczywa pszennego były przyczyną szeregu prac statystycznych, mających na celu porównanie cen pieczywa pszennego w Polsce z cenami w innych stolicach europejskich. Porównanie to dało wyniki zastanawiające. Okazało się, że Polska, kraj rolniczy, eksportujący masowo pszenicę, płaci za pieczywo pszenne 11 centów amerykań., gdy w Berlinie, dokąd eksportujemy pszenicę, cena pieczywa pszennego dosięga za ledwie 8 centów. Ponadto statystyka wykazała, że jedynie Londyn, który uchodzi za najdroższe miasto Europy, płaci za pieczywo pszenne tyle co Warszawa.

Prasa niemiecka przeciw Polakom w Prusach Wschodnich.

W „Gazecie Olsztyńskiej” czytamy: Od dłuższego czasu pojawiają się w prasie niemieckiej wschodniopruskiej artykuły i notatki zwracające się przeciwko udzieleniu praw mniejszościom narodowościowym w Prusach Wschodnich. Jest to akcja planowa i przez organizację nam wrogo inscenizowana. Prasa niemiecka usiłuje przedstawić sprawę tak, jakoby ludność na Warmji okazywała obojętność dla spraw nauki języka ojczystego w szkołach, pomimo że władze postępują sobie lojalnie i urzędniczy żądany nacisku na rodziców nie wywierają. Prasa niemiecka cieszy się z tego powodu i spodziewa się, że rezultaty usiłowań zaprowadzenia nauki języka polskiego na Mazurach wypadną jeszcze fatalniej. Mazury — do wodzi prasa niemiecka — nie są Polakami, lecz są „ein Mischvolk”, sprowa-

Zjazd Salezjański w Oświęcimiu.

W ostatnich dniach odbył się w Oświęcimiu, w województwie krakowskim, w miasteczku położonym tuż nad granicą województwa śląskiego I-szy Kongres Misji Salezjańskich (1875—1925), oraz ku uczczeniu pamięci wielkiego Mistra, Kardynała Cagliero, Salezjanina. W Kongresie wziął udział biskup śląski X. Dr. Hlond, jako Salezjanin i wychowanek zakładów salezjańskich.

Czynny bilans handlowy za marzec.

Według ogólnikowych obliczeń Gł. Urzędu Statystycznego za marzec, wartość przywozu w tym miesiącu wynosi 110,5 milj. zł., wartość wywozu 132,9 milj., zatem saldo dodatnie wynosi 22,4 milj. zł.

Jakkolwiek rezultat bilansu niższy jest w marcu niż w styczniu, i lutym, to jednak jest on czynnym. Przeważa wywóz.

Podkreślić też należy, że wywóz nasz, w stosunku do lutego, (131,1 milj. zł.), nie tylko nie zmalał, lecz wzrósł o 1,8 miliona zł. Natomiast zwiększył się przywóz w zestawieniu z lutym (69,8 milj. zł.) o 40,7 milj. zł.

Płace dla robotników rolnych.

Podajemy poniżej członkom naszym płace dla robotników rolnych na miesiąc kwiecień 1926 roku, obliczone na podstawie ustalonej ceny 13,50 zł za 50 kg. żyta.

Województwo Poznańskie.

Reszta powiatów:

7 ctr. — ręczniacy	7.87 zł
8 ctr. — skotarze	9.00 zł
9 ctr. — fornale	10.13 zł
10 ctr. — włódarki i stangreci	11.25 zł
12 ctr. — rzemieślnicy	13.50 zł

Powiat inowrocławski i strzeżewski:

8 ctr. — ręczniacy	9.00 zł
9 ctr. — skotarze	10.12 zł
10 ctr. — fornale	11.25 zł
10 ctr. — włódarki i stangreci	11.25 zł
12 ctr. — rzemieślnicy	13.50 zł

W całym województwie:

Chałupnicy — dziennie	2.42 zł.
Kobiety — na godzinę	0.25 zł.
Zaciąg:	
Kategoria Ib) — chłopcy i dziewczęta od lat 15—16	— 0.66 zł.
Kategoria IIa) — chłopcy i dziewczęta od lat 16—18	— 1.10 zł.
Kategoria IIb) — dziewczęta ponad lat 18	— 1.32 zł.
Kategoria III — chłopcy od lat 18—21	— 1.54 zł.
Kategoria IV — chłopcy ponad lat 21, wykonywujący wszelką pracę męską i do kosi	— 2.20 zł.

Sezonowi miejscowi i pozamiejscowi:

Cały sezonowy czas:	
Kategoria III dziennie: dziewczęta oraz chłopcy od lat 16—18	— 1.21 zł.
Kategoria II dziennie: chłopcy od lat 18 do 21, wykonywujący wszelką pracę męską oraz dziewczęta ponad lat 18	— 1.54 zł.
Kategoria I dziennie: mężczyźni ponad lat 21, wykonywujący wszelką pracę męską i do kosi	— 2.42 zł.

Za Wielkopolskie Tow. Rolnicze:

(—) Fragstein.

Za Zjednoczenie Zawodowe Polskie:

(—) Poraziński.

Za Arbeitgeberverband:

(—) Friederici.

Za Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawod:

(—) St. Bresiński.

Z obrad Rady Naczelnej Chrześcijańskiej Demokracji.

Zjazd Rady Naczelnej Chrz. Dem. w Warszawie, dnia 25 kwietnia, rozpoczął się po nabożeństwie, w gmachu Sejmu o godz. 11-ej rano przy udziale około 100 delegatów z całej Polski. Obradom przewodniczył prezes Stronnictwa ks. senator Adamski.

Po zagajeniu przez przewodniczącego złożyli sprawozdania z działalności Stronnictwa generalny sekretarz p. A. Chaciński, oraz skarbnik p. A. Szymański.

Następnie ks. senator Adamski wygłosił dłuższy referat p. t. „Konsekwencje wypływające z katolickiej ideologii chrz. dem., dotyczące osobistego życia, zwolenników Ch. D. oraz celów stronnictwa i jego taktyki”.

Referat ks. sen. Adamskiego.

Główne myśli w referacie ks. sen. Adamskiego są: Nauka katolicko-społeczna zajmuje się wcielaniem w praktyczne życie narodu i państwa zasad katolicyzmu. W tym względzie są jednak pewne braki, a mianowicie: mamy wprawdzie zasady, które wypełniają swą treścią naukę katolicko-społeczna, ale dotąd nie przeprowadzono w szczególności zastosowania ich do bieżących zagadnień życia w związku ze zmieniającymi się ustawniczo warunkami, zwłaszcza w dziedzinie społeczno-gospodarczej po wielkiej wojnie. Ponieważ jednak życie idzie naprzód, przeto przystosowanie to musi się dokonywać natychmiast, ale też dlatego można łatwo zbłądzić, albo ulec, bezwiednie nawet, ideologii obcej, albo wreszcie popaść w pustą frazeologię. Otóż aby się przedtem uchronić, trzeba zasady nauki katolickiej brać zawsze za punkt wyjścia, przy nich stać niezłomie i to żywe ognisko, tę centralę, niejako naszych sił, pogłębiać i umacniać.

Stać temu na przeszkodzie będzie zawsze skład ludzi w stronnictwach, do których obok zdolnych do ofiar ideowców dostają się również sympatycy, albo co gorsza oportuniści. Z tem Stronnictwo tak ideowe, jak Chrześcijańska Demokracja musi się liczyć i tem więcej czuwać nad utrzymaniem czystości zasad. Osiągniemy to zaś wtedy, jeżeli będziemy kształcić umysły nasze bez przerwy w zasadach katolicko-społecznych, budzić ich umiłowanie w sercach, oraz urabiać na ich modłę naszą wolę, abyśmy byli zdolni do czynów.

Stronnictwo musi następnie wysuwać na pierwszy plan i troszczyć się o urzeczywistnienie sztandarowych postulatów katolicko-społecznych wyróżniających nas od innych. Zagadnienia te należy zawsze stawiać zasadniczo, a nie kompromisowo, żeby przez to nie bałamuścić opinii publicznej w zasadniczych sprawach.

Tylko jedność postulatów i siła, oraz bezwzględność w ich wcielaniu zjednoczy w okół nas tych, którym zależy w Polsce na zwycięstwie katolicyzmu.

Przemówienie posła Romockiego.

Poseł Romocki w referacie swym o budżecie państwowym stwierdził, że Chrześcijańska Demokracja uważała rozpatrywanie budżetu bez ustaw, załatwiających deficyt, za bezcelowe, co się też niebawem okazało. Zresztą przedkładanie Sejmowi budżetu deficytowego jest rzeczą nieznaną nigdzie w świecie, zawiodło też u nas, a zabrało tylko wiele czasu i ludzilo niepotrzebnie ludzi. Rozbieżność w poglądach klubów koalicji na budżet, zwłaszcza niedorzeczne demagogiczne poczynania P. P. S. zniekształciły ten budżet jeszcze bardziej, uniemożliwiając wskutek mechanicznej i nieprzemyślanej redukcji budżetu prowadzenie niektórych resortów.

Obecnie p. Zdziechowski osiągnął równowagę, podnosząc dochody o 190 milj., a zmniejszając wydatki o 60 milj.!

Co się tyczy naszej przyszłości, to wywołane i zapowiadane przez PPS. nowe przesilenie gabinetowe niweczy działalność ministra skarbu zagranicą i uniemożliwia jej pomoc. Należałoby również, aby uniknąć deficytów budżetowych w przyszłości, poddać poważnej krytyce i równowadze nasz system podatkowy w kierunku rozszerzenia jej podstaw, oczywiście po uprzednim podniesieniu gospodarstwa.

Komisja regulaminowo-organizacyjna.

Komisja pod przewodnictwem posła Bury przyjęła po jego referacie i dyskusji Regulamin Stałych Komisji Ra-

dy Naczelnej. Są one następujące: do spraw

a) katolickich i innych wyznań religijnych — przewodniczący ks. senator Adamski; b) ustroju państwowego — przewodniczący mec. Janczewski z Warszawy;

c) gospodarczych i społecznych — przewodniczący dr. Kuśnierz, ekonomista z Krakowa;

d) kulturalno-oświatowych — przewodniczący Franciszek Zieliński, dyrektor gimnazjum;

e) samorządowych — przewodniczący dr. Zawadzki, prezes Związku Miast.

Następnie przyjęła Komisja między innymi następujące

rezolucje:

1) Rada Naczelna Ch. D. wzywa klub parlamentarny, by dołożył wszelkich starań celem wyszukania takich, zaniebanych dotychczas źródeł dochodowych, któreby umożliwiły jak najświetniejsze przywrócenie normalnych uposażeń pracowników państwowych i wojska;

2) Rada Naczelna wzywa Klub Poselski, aby wszystkich swoich wpływów użył celem jak najszybszego przeprowadzenia reformy administracji państwowej, w szczególności zaś fachowej reorganizacji kolejnictwa polskiego na zasadach przemysłowo-handlowych;

3) Rada Naczelna Ch. D. stwierdza, że zagadnienia uzdrowienia budżetu i stabilizacji waluty są nierozdzielnie związane z sanacją życia gospodarczego, którą osiągnąć można jedynie na drodze obniżenia kosztów produkcji (a w tem i kosztów ogólnych), reorganizacji rynku pieniężnego oraz dostosowania wydatków państwowych do dochodów. Rada Naczelna wzywa Klub Parlamentarny, by z całym naciskiem domagał się od rządu opracowania i urzeczywistnienia planu, któryby dostosował wydatki państwa do normalnych dochodów i obniżył koszty produkcji w Polsce.

Telegram do Ojca Świętego.

Rada Naczelna Pol. Str. Ch. D. głęboko wzruszona ojcowskimi słowami i błogosławieństwem Waszej Świątobliwości Ojca Świętego, przesłanych za pośrednictwem ks. posła Kaczyńskiego, przesyła Jego Świątobliwości wyrazy synowskiego przywiązania i zapewnienia, że podstawą programu Pol. Str. Ch. D. są i pozostaną na zawsze zasady katolickie i przywiązanie do Kościoła. Przewodniczący: Ks. senator Adamski.

Komisja dla spraw mniejszości narodowych

obradująca pod przewodnictwem p. senatora Makarewicza, przedłożyła Radzie Naczelnej cały szereg rezolucji, z których po wyczerpującej dyskusji przyjęto następującą:

Program uroczystego obchodu 3 maja w Bydgoszczy.

W niedzielę, dnia 2-go maja br. o godzinie 20-ej uroczysty capstrzyk na Nowym Rynku.

W poniedziałek, dnia 3-go maja r. b.:

- o godz. 9-ej 30 min. zbiórka towarzyszy i ustawienie w grupach według planu na Placu Piastowskim. — Wejście na Plac Piastowski tylko ulicami Śniadeckich i Chrobrego.
- O godz. 9-ej 50 m. przegląd wojsk i powitanie towarzyszy.
- O godz. 10-ej uroczysta Msza św. połowa z kazaniem.
- O godz.... Po Mszy św. pochód towarzyszy i defilada na Pl. Wolności w następującym porządku: Orkiestra szkoły.

Wojsko i „Sokół” jubilat (40-letnia rocznica założenia).

Grupa I: Weterani i Koło oficerów rezerwy, Strzelcy, Inwalidzi, Hallerczycy i Dowborewicy, Powstańcy i Wojacy, Koło podoficerów rezerwy.

Grupa II: Towarzystwa: wioślarskie, sportowe, cyklistów, motocyklistów i automobilistów.

Grupa III: Orkiestra 15 pułku art. pol., Towarzystwo śpiewu, oświatowe, miłośników miasta, Teatr Miejski, Teatr Popularny, Towarzystwo miłośników sceny.

Grupa IV: Orkiestra straży pożarnej, Towarzystwo urzędników miejskich państwowych, towarzystwo kupców drobnych, związek pracowników kupieckich.

Grupa V: Towarzystwo przemysłowe, Cechy, towarzystwo restauratorów, ogrodników, Towarzystwo czeladzi.

Grupa VI i VII: Orkiestra 62 pułku piechoty, wszystkie związki zawodowe, bractwa kościelne, towarzystwa robotnicze i partie polityczne.

Grupa VIII: Orkiestra kolejarzy, wszystkie związki i organizacje kolejarzy.

Pochód rusza z Placu Piastowskiego i przechodzi ulicą Chrobrego, Pomorską, Cieszkowską, Gdańską, defiluje na Placu Wolności i kroczy dalej ulicą Gdańską przez Plac Teatralny, ulicą Mostową i rozwiązuje się na Starym Rynku.

Po południu w dniu 3 maja.

O godz. 15-ej igrzyska sportowe na boisku Szkoły Oficerskiej.

O godz. 16-ej w ogrodzie Patzera zabawa ludowa, urządzona przez T. C. L. połączona z igrzyskami dla dzieci i ptasią sielanką.

Jako część druga: Zespół teatru popularnego ze współudziałem miejskiego na boisku Sokoła w sile obsady 800 ludzi wykona 2 akt sztuki historycznej Anceyca p. t. „Kościuszkę pod Racławicami!” (przysięga na Rynku Krakowskim).

T. C. L.

Dnia 2 maja b. r. odbędzie się wieczornice:

W Czyżkówku (w szkole) — w Miedzyniu (w szkole) — w Wielkich Bartodziejach (w ogrodzie p. Kujawskiego) — na Okołu (w szkole) — na Bielawkach (w sali p. Ferency) — w Jachcicach (na placu leśnym).

Dnia 3 maja b. r. na Szwedorowie (w domu ewangelickim).

Uroczysta Akademia w Teatrze Miejskim

o godzinie 8-jej wieczorem z wykładem p. prof. Wagnera, oraz przedstawienie „Jeńczy” Rydla.

W Teatrze Popularnym o godzinie 8 wieczorem z wykładem p. prof. Pelinśkiego, oraz przedstawienie „Majster Kiliński” sztuka historyczna w 3-ach aktach.

Za Konferencją Prezesów

Antoni Czarnecki.
Wojciech Fiołka.

J. KESZEL.

Dwaj furjaci.

(Ciąg dalszy)

Całym wysiłkiem woli, Mikołaj Piotrowicz próbował zebrać rozproszone myśli. Anisim widocznie pomylił się i zamknął go razem z furjatem!... I opowiadało go tak straszliwe przerażenie, że gdyby nie obawa przed atakiem szaleńczego towarzysza, rzuciłby się ku drzwiom, wołając o pomoc, niebaczny na niebezpieczeństwo grożące mu z zewnątrz. Śmierć i tortury zdawały mu się lepsze niż ta niewidzialna obecność, niż ten głos w ciemności doprowadzający go do obłędu i pozbawiający sił.

Nagle wydało się inżynierowi, że warjat zbliża się ku niemu... Wówczas stracił już wszelkie panowanie nad sobą i krzyk nieludzki wyrwał się z jego gardła:

— Stój! stój, bo zabiję! — wołał.

Odpowiedział mu śmiech... śmiech ponury jak noc. Było w nim jakby szderstwo i nienawiść, skarga i bojaźń. Zdawał się wychodzić z bezgłębnych ust starca i z gardła histeryczki zarazem. Był to śmiech obłędu... Jerchow szczególną zębami zaczął drzeć jak w febrze.

Zapominając do kogo mówi, zaczął błagać:

— Przesłań! na miłość Boską, przestań!

Lecz śmiech nie ustawał. Teraz zdawało się inżynierowi, że mu ten zgrzyt przewierca czaszkę i dostawczy się do mózgu kraje mu go na drobne płatki. Chwilę nawet drzeć przestał, żeby lepiej to uczucie zanalizować. Wówczas nowa ogarnęła go obawa.

— Czyżbym ja już warjował? — pomyślał. — Nie, to musi ustać! ja tego dłużej nie wytrzymam!

Na to jeden był tylko sposób: rzucić się na furjata, opanovać go, i siłą zdławić mu w gardle ten przeklęty śmiech.

I rozpoczął się w ciemnościach fantastyczny pościg. Jerchow, cichym krokiem, tłumiąc w sobie wstręt i grozę, skierował się w stronę warjata. W chwili, gdy miał go już dotknąć, ciepłe tchnie nie musnęło mu twarz i uczył, że się ktoś szybko koło niego przesuwał. Rzucił się więc naprzód, chcąc go uchwycić, lecz uderzył tylko z impetem o materacowaną ścianę. Warjat wymknął mu się. Ścigali się tak długo. Cisza zapanała w celi, słychać było tylko przyspieszony oddech dwóch ludzi. Chwilami na białym ekranie okna zaryso- wywały się sylwetki ich głów, lecz zni-

kały natychmiast w mroku i rozpoczął się pościg na nowo, tym trudniejszy, że pozbawiony punktu oparcia — pościg obłądny i bezlitosny.

Nareszcie inżynier przykucał ze sprężonymi mięśniami, gotów do skoku. Tamten, zaniepokojony tym manewrem zbliżył się do okna. Wówczas Jerchow rzucił się ku niemu z zdławionym okrzykiem, chcąc go chwycić za gardło zębami.

Lecz zanim zrozumiał co się z nim stało, padł powalony jednym uderzeniem pięści. Wstrząs, którego doznał, był tak silny, że leżał długo na wpół przytomny. Stan ten jednak wydawał mu się błogim wypoczynkiem, po straszliwych chwilach przeżytych. Jak przez sen słyszał poruszenia furjata i leżał pogrążony w cichym fatalizmie, nie obawiając go się już zupełnie.

— Niech mię dobieje — myślał — takbym chciał umrzeć!

Jednakże tamten, jakby uspokojony zwycięską walką, już go nie atakował, a nawet wyć przestał. Dziwny spokój opanovał Jerchowa. Oczy zamknęły mu się po chwili i sam nie wiedział czy go sen zmorzył czy też popadł w omdlenie.

Nagle wróciła mu przytomność wraz z poczuciem, że ktoś na niego patrzy ba-

dawczo... W celi było już jasno, słońce ze sprawnością niezrównanego luznika rzucało poprzez kraty okna swoją złotą strzałę, rozbijającą się o przeciwległe ściany i w świetle tem Jerchow ujrzał opodal swego obłąkakanego towarzysza. W jednej chwili uprzytomnił sobie zdarzenia ubiegłej nocy i z dziecinną trwogą zaczął go śledzić nieznacznie. Był to człowiek olbrzymiego wzrostu, chudy bardzo, lecz zwinny zarazem jak ludzie, których ćwiczenia sportowe chro nią długo przed wyczerpaniem fizycznym. Jego ogolona czaszka, twarz wyrazista i blizna przecinająca podbródek, pozwały się domyślić byłego oficera, którego jakaś rana, czy też kontuzja doprowadziły do obłędu.

Jerchowa ogarnęła chęć spojrzenia mu w oczy, żeby wyczytać w nich nastroj w jakim się dziś znajduje. Obawiał się jednak rozdrażnić go. Leżał więc dalej nieruchomie, czując wzrok jego na swojej twarzy.

Nowy niepokój teraz zaczął się budzić w jego duszy. Jeśli czerwoni „towariszczy” przychodzili podczas jego snu — co się z doktorem stało... czy nie zapomniał o nim, lub co gorsza, czy doktora nie zaaresztowano?...

(Dokończenie nastąpi)

List z Anglii.

London, w kwietniu.

Ankieta na temat, który zawód jest najważniejszy w narodzie. — Olbrzymia większość głosów oświadczyła się za zawodem kupieckim. — Usiłowanie Bolesława Prusa aby kupca warszawskiego ożenić z hrabianką. — Fakultety kupieckie na uniwersytetach. — Zdumiewający dobrobyt we Francji, lubo frank stoi niesłychanie nisko.

Jedno z tutejszych towarzystw oświatowych rozpisało ankietę na temat, który zawód narodu jest najważniejszy i największą przyczynia do rozwoju cywilizacji? Historia już dawno odpowiedziała na to pytanie, mianowicie postawiła duchowieństwo na czele wszystkich zawodów, a zaraz potem rycerstwo i ziemiaństwo. Ale dzisiaj tak się wszystko zmieniło. Duchowieństwo prawosławne nie dopisało w Rosji i pozwoliło bolszewizmowi ujarzmić ten naród. Nie dopisało również w Niemczech, we Węgrzech. Osobnego zawodu rycerskiego nie ma już wcale, a ziemiaństwo pokazało, że nigdzie nie dorosło do swego zadania. Więc pytanie postawione ankiecie, nie jest nieuzasadnione.

Nadesłano krocie odpowiedzi i imponująca większość oświadczyła się za tem, że najważniejszym zawodem w narodzie jest... kupiectwo. Ono najbardziej się przyczynia do rozwoju cywilizacji, ono najwięcej pomnaża dobrobyt, ono najwyższą podnosi wartość narodu. Naród żydowski, jeżeli dotąd przetrwał i prześladowany jak żaden inny, nietylko nie upadł, ale zajął dominującą wśród narodów stanowisko, to zawdzięcza to tylko temu, że prawie cały składa się z kupców. Po żydach najważniejszym narodem na świecie są Anglicy i to dzięki tylko temu, że wśród nich kupcy grają na pierwszych skrzypkach. Nie ma przecie roku, żeby który kupiec nie został wywyższony do godności szlacheckiej. A nie co innego tylko potrzeby handlu zmuszały Anglików do dalekich wypraw, kazały im podbijać obce narody i zdobywać obszerne terytoria. Nie lordowie, tylko kupcy postawili Anglię na tej wysokiej platformie, na której ona dziś stoi. Tylko te narody będą miały świetną przyszłość, które postawią kupiectwo na stanowisku jednego z najbardziej poważanych zawodów a to dla tego, żeby do niego się garnęli najzdolniejsi ludzie. W tym celu trzeba przedewszystkiem utworzyć na uniwersytetach osobny fakultet kupiecki.

I pomyśleć że temu pięćdziesiąt lat znakomity powieściopisarz polski, Bolesław Prus, przewidując instynktowo, jak ważną rolę może i powinno zająć kupiectwo w życiu narodu, napisał powieść pod tytułem *Lalka*, w której chciał genialnego kupca, właściciela galanteryjnego magazynu w Warszawie, ożenić z hrabianką, pustą lalką, otoczoną w salonach orszakiem brukotłuków, próżniaków, karciarzy, młodzieńców bez żadnej wartości, ale mających eleganckie formy, mówiących po francusku z akcentem paryskim i trwoniących majątki na wypróżki. Oczywiście w powieści musiał się trzymać skali prawdopodobieństwa. Więc przez siedm długich tomów pragnął uczynić jako takó prawdopodobnym to małżeństwo — i nie zdołał. Jakże hrabianka mogła wyjść za kupca, mającego sklep galanteryjny na Krakowskim Przedmieściu! Świat przewróciłby się do góry nogami. A jednak autor wyposażył tego kupca we wszystkie możliwe przymioty, dał mu milionowy majątek, ogromny rozum, bardzo dystyngowane maniery, nadzwyczaj szlachetne serce, odwagę rycerską, wskutek czego pojedynkuje się z baronem, który strzela w asa i z pojedynku wyszedł zwycięzca. Wszystko to nic nie pomaga, bo dla czego jest on kupcem? Żeby był szulerem, pijakiem, bankrutem, to jeszcze dałoby się to jakoś usprawiedliwić, ale kupcem!

I tymczasem w pięćdziesiąt lat potem w Anglii większość ludzi biorących udział w ankiecie oświadcza, że zawód kupiecki jest właśnie najpoważniejszy i najpożyteczniejszy. Trzeba uprzytomnić sobie tę kolosalną przestrzeń, jaką przebiegła myśl ludzka od pogardzania pracą kupca galanteryjnego w Warszawie do poważania zawodu kupieckiego i stawiania go na czele innych, aby zrozumieć, jak ogromny przewrót odbył się w życiu społeczeństw europejskich w ostatnich latach. Oczywiście ukoronowaniem tej ewolucji będzie utworzenie fakultetu kupieckiego na wszechnicach. Ogromnie cieszyłbym się, gdyby Polska wzięła na tem polu inicjatywę i w 50 rocznicę pojawienia się „Lalki” Prusa

otworzyła na którym z naszych uniwersytetów fakultet kupiecki.

Fakultet taki możeby wtedy tak rozświetlił umysły na polu spraw finansowo-społecznych, że podobne zagadki, jak ta, którą tu opiszę, nie miałyby miejsca.

Lord Inchcape zamieścił w dzisiejszym „Timesie” następujący list: —

Sz. Panie Redaktorze!

Byłem w Paryżu jak raz 20 lat temu na posiedzeniu Spółki akcyjnej Kanału Suezkiego. Frank stał wtedy tak, że za funt sterlingów dostawałem 25 franków. Teraz dostałem za funt sterlingów 140 i parę franków. Zatem frank był wtedy wart 10 pensów, a dzisiaj nie jest nawet wart dwóch pensów. A jednak dobrobyt we Francji jest tak wielki, że wprost zdumiewa. W całym kraju stawiają wszędzie nowe budowle, i to w takiej ilości, że po miastach otwierają nowe ulice; lasek bułoński nie był nigdy dawniej tak ożywiony, jak jest teraz; na Polach Elizejskich ruch samochodów jest 500 razy większy niż 15 lat temu. Na ulicach widzi się tłumy ludzi wykwalifikowanych, w sklepach ruch kolosalny, restauracje i kawiarnie przepiękne,

wszędzie jest zbytek, a jeżeli jest w czym oszczędność, to tylko w długości sukien kobiecych.

Jak to wytłumaczyć? Przecież ani złotych ani srebrnych monet nie widzi się wcale, a tylko ma się do czynienia z papierkami, których wartość jest tak minimalna, że ani porównać jej nie można do banknotów angielskich, amerykańskich, indyjskich. A jednak widzi się na każdym kroku olbrzymi dobrobyt, ludzie opływają w dostatki, prawo zezwala na branie najwyższych pocetów przy długoterminowych pożyczkach i ludzie są zupełnie zadowoleni. Jak to wytłumaczyć? —

Lord Inchcape.

Gdy to czytam i przypominam sobie, jak p. Grabski kosztem majątku całego narodu polskiego dążył do zaprowadzenia u nas złotego równego frankowi szwajcarskiemu, a doprowadził w końcu, zubożywszy cały ogół polski, do tego, że dzisiaj za funt sterlingów trzeba zapłacić 47 złote polskie, to zadaję sobie pytanie, czy byłoby to możliwe, gdybyśmy mieli na wszechnicach naszych fakultety kupieckie i w społeczeństwie mnóstwo wysoko wykwalifikowanych kupców?

Rozprawa przeciwko ks. proboszczowi ze Starogardu.

Odczytanie aktu oskarżenia. — Wielkie zainteresowanie. — Prasa niemiecka w komplecie. — Jak się tłumaczy oskarżony. — Obciążające zeznania starosty.

(Korespondencja własna Dziennika Bydgoskiego).

(Pierwszy dzień obrad).

Grudziądz, dn. 26 kwietnia.

Rozprawa przeciwko ks. Reinholdowi Hackertowi zapewne potrwa kilka dni. — Wczoraj trybunał z godziną tylko przerwą na obiad czynny był od godz. 9 rano do późna wieczór.

Miara zainteresowania się szerokiego ogółu społeczeństwa sprawą ks. proboszcza Hackerta jest liczny napływ publiczności na galerji. — Charakterystyczne że nawet przedstawiciel niemieckiej prasy z Katowic przyjechał na rozprawę w charakterze sprawozdawcy, również i wszystkie niemal pisma wybitnie hakatystyczne mają swych sprawozdawców. Prasa polska stosunkowo jest nielicznie reprezentowana. Ze Starogardu oprócz świadków przyjechało wielu, aby przysłuchać się rozprawom przeciwko swemu proboszczowi.

Sala przedstawia widok, jak na czasy polskie, niezwykły. — Na ławie oskarżonych zasiadł ks. proboszcz i to obwiniony o akcję antypaństwową. — Za czasów niemieckich częściej się zdarzało, iż ksiądz polak zasiadał na ławie sądowej, dziś za czasów wolnej Polski widok to osobliwy i zda się świadczyć o tem, że tylko ostateczność zmusiła sąd polski do zajęcia się tą bądż co bądż przykrą sprawą. — Ks. Hackert, mężczyzna w sile wieku.

Z przemowy jego przebija ton kościelnego patosu. Mówi płynnie i dość nawet poprawnie po polsku. Gestykulacja, pewność siebie, zdradzają człowieka o większych ambicjach. Dużo w tem jest pozy. Odnosi się wrażenie, iż ks. Hackert chce urosć do rozmiarów męczennika, czy bohatera. Ten ton i sposób zachowania się oskarżonego dziwny stanowi kontrast do składu trybunału, który ze spokojem, z jaknajdalej idącym poczuciem bezstronności rozważa sprawę dość drażliwą, mając przed sobą jedynie ideał zawyrokovania sine ira et studio. — Spokój, umiar, takt, a przytem wyjątkowy dar wzniesienia się ponad namiętności ludzkie, cechuje przewodniczącego, sędziego Witeckiego.

Przysłuchuje się rozprawom z wielkim zaciekawieniem miejscowa palestra oraz sędziowie.

Po odczytaniu długiego aktu oskarżenia, który zarzuca ks. Hackertowi, że na publicznem zebraniu omawiał sprawy państwowe w sposób zagrażający pokojowi publicznemu i że równocześnie przytaczał zmyślone i przekręcone fakty, aby przez to wywołać pogardę dla urzędów państwowych. A mianowicie na wiecu urzędowym w dniu 18. 11. 1925 r w Starogardzie wygłosił referat p. t. „Kościół katolicki w katolickiej Polsce”, omawiając projekt reformy rolnej. Nie ograniczając się do rzeczowej krytyki projektu, nadał swemu przemówieniu takie zabarwienie, że przewodniczący jego referatu nie była obrona zagrożonych interesów kościoła, lecz zozydanie rządu i polskości a jednocześnie gloryfikację rządów niemieckich. — Poza tem wyrażał się o dostojnikach kościoła bardzo ujemnie.

wszędzie jest zbytek, a jeżeli jest w czym oszczędność, to tylko w długości sukien kobiecych.

Jak to wytłumaczyć? Przecież ani złotych ani srebrnych monet nie widzi się wcale, a tylko ma się do czynienia z papierkami, których wartość jest tak minimalna, że ani porównać jej nie można do banknotów angielskich, amerykańskich, indyjskich. A jednak widzi się na każdym kroku olbrzymi dobrobyt, ludzie opływają w dostatki, prawo zezwala na branie najwyższych pocetów przy długoterminowych pożyczkach i ludzie są zupełnie zadowoleni. Jak to wytłumaczyć? —

Lord Inchcape.

Gdy to czytam i przypominam sobie, jak p. Grabski kosztem majątku całego narodu polskiego dążył do zaprowadzenia u nas złotego równego frankowi szwajcarskiemu, a doprowadził w końcu, zubożywszy cały ogół polski, do tego, że dzisiaj za funt sterlingów trzeba zapłacić 47 złote polskie, to zadaję sobie pytanie, czy byłoby to możliwe, gdybyśmy mieli na wszechnicach naszych fakultety kupieckie i w społeczeństwie mnóstwo wysoko wykwalifikowanych kupców?

Z ŻYCIA TOWARZYSTW.

Towarzystwo Muzyczne. Próba sekcji chóralnej w środe, 28 bm. o godz. 8 wieczorem w „Harmonji”, ul. Marcinkowskiego 1. Uprasza się członków o przyniesienie na próbę śpiewników, zabranych celem przećwiczenia w domu Obecność wszystkich członków obowiązkowa.

Związek Oficerów Rezerwy Koło Bydgoszcz. W czwartek, 29 bm. o godz. 20-tej miesięczne zebranie członków Koła w Kasynie Oficerskim 62 pp., ul. Jagiellońska 78 z następującym porządkiem obrad: 1) wykład wojskowy; 2) komunikaty zarządu; 3) wolne wnioski. Ze względu na ważność zebrania, uprasza się pp. kolegów o liczne i punktualne przybycie.

Zebranie prezesów Towarzystw Urzędniczych. Celem omawiania sprawy przyjsia z pomocą Komitetowi Obywatelskiemu dla bezrobotnych, odbędzie się w środe, dnia 28. bm. o godz. 6.30 wieczorem w Magistracie pokój 26 II. p., posiedze nie prezesów wszystkich towarzystw urzędniczych i nauczycielskich na terenie naszego miasta. Uprasza się o punktualne przybycie.

Podoficerowie Rezerwy. W czwartek, dnia 29. bm. o godzinie 6.30 odbędzie się ćwiczenia piechoty w koszarach 62. pp. Wpiątek, 30. bm. o godz. 6.30 ćwiczenia artylerji, w koszarach 15. p.a.p. Uprasza się wszystkich członków o liczne stawienie się.

Baczność, członkowie orkiestry Wojaków Szwederowo. Lekcja próbna odbędzie się w piątek, dnia 28. 4. br. w lokalu p. Konieczki, ul. Lenartowicza 3, o godz. 7 wiecz., na którą się nowo przystępujących zaprasza.

Powstańcy i Wojacy Szwederowo. Zebranie Tow. odbędzie się w niedziele, dnia 2. 5. br. o godz. 3.30 popoł. w lokalu p. Konieczki, ul. Lenartowicza 3. Po zebraniu wspólna uroczystość, jak strzelanie do tarczy i różne gry. Obecność pożądana.

„Sokół” Bydgoszcz III. Miesięczne zebranie w czwartek, 29 bm. o 8 wieczorem u p. Jarnatha, Jana Kazimierza. Zebranie komisji zabawowej i rewizyjnej dzisiaj, 28 bm. o godz. 6 u drh. Hincego. Zebranie zarządu godzinę później.

Baczność koła śpiewacze XXI Okręgu! W zaproszeniach na zjazd Okręgowy w Koronowie podanego na chór żeński utworu „Poranek Prosnaka” nie będzie się śpiewać, lecz wyrażnia 1) Hej-że ino fijołeczku; 2) Są na boru szyszki — Raczkowskiego.

Za Zarząd: J. Janicki, prezes.

K. S. „Polonia”. Zaproszenia na zabawę wiosenną, która odbędzie się w niedziele, 2 maja w „Starej Bydgoszczy” można odebrać u kol. A. Stryzka, wysyłkowy dom tapet, ul. Długa 34.

Baczność Szachistów! Siedziba Bydgoskiego Klubu Szachistów jest kawiarnia J. Łuczka, ul. Gdańska.

Baczność piekarze polscy! Lekcja śpiewu w środe, 28 bm. o godz. 6 po poł. w lokalu p. Jarnatha.

Ogólne zebranie Z. Z. P. w środe, 28 bm. o 7 w „Ognisku”. Wszystkich członków Z. Z. P. zaprasza się. Omawiana będzie sprawa obchodu 20-lecia Z. Z. P. w Bydgoszczy oraz inne bardzo ważne sprawy.

Zarząd kartelu Z. Z. P.

Kurs dolara.

Bank Polski płacił w dniu 28. 4. za:

dolary amerykańskie	9,70
funt sterlingów	47,16
franki szwajcarskie	187,53
franki francuskie	32,38
franki belgijskie	35,01
marki niemieckie	230,90
guldeny gdańskie	187,14
szylingi austriackie	136,96
korony czeskie	28,73

Dolar w obrotach przed giełdowych 10,22 1/2 zł.

Wartość złota. Pan minister skarbu ustalił wartość 1 grama złota na dzień 28 kwietnia na 6 zł. 44,68 groszy.

POZNAŃSKA GIEŁDA BYDŁĘCA.

Urzędowe Sprawozdanie targowej Komisji notowania Cen.

Poznań, dnia 27. 4. 1926 r.

Płacono za 100 kg. żywej wagi za

Woły:

a) pełnomięsiste, wytuczony woły najwyższej wart. rzeźnej, niezaprzęgan	—112
b) pełnomięsiste, wytuczony woły od 4 do 7 lat	—104
c) młode mięsiste, nie wytuczony i starsze wytuczony	92—94
d) miernie odżywione młode, dobrze odżywione starsze	76—80

Cieleta:

c) najprzedniejsze cieleta tuczne	—110
d) średnio tuczne cieleta i najprzedniejsze ssaki	—100
e) mniej tuczne cieleta i dobre ssaki liche ssaki	—90

Owce:

a) jagnięta tuczne i młodsze skopy tuczne	—78
b) starsze skopy tuczne, liche jagnięta tuczne i dobrze odżywione młode owce	70—72

Swinie:

pełnomięsiste od 120 do 150 kg. żywej wagi	190—192
pełnomięsiste od 100 do 120 kg. żywej wagi	184—186
pełnomięsiste od 80 do 100 kg. żywej wagi	176—180
mięsiste swinie ponad 80 kg. macyory i późne kastraty	170—172
150—170	

Przebieg targu bardzo ożywiony.

Proces szpiega Ilinicza.

Warszawa, 28. 4. (Tel. wł.) W procesie Ilinicza, zasiadli na ławie oskarżonych także jego pomocnicy: Aleksander Lamche i Marja Skokowska. Wszyscy znajdują się pod zarzutem działania na szkodę państwa przez ujawnianie w interesie obcego mocarstwa dokumentów, dotyczących wewnętrznego bezpieczeństwa Polski. Przewodniczy sędzia Grzybowski, oskarża prokurator Borowski. obrońcy złożyli wniosek odroczenia rozprawy, celem wezwania insp. Piątkiewicza, b. szefa policji politycznej, przebywającego obecnie w Lozannie. Sąd zdecydował odczytać zeznania nieobecnych świadków, złożone u sędziego śledczego oraz przystąpić do rozprawy.

Obwieszczenie.

W rejestrze handlowym Dział B, wpisano przy Pomorskim Towarzystwie Dżakonji w Więcborku:

Kierownik Oton Hoff ustąpił. Spółkę zastępują obecnie tylko 2 kierownicy.

Artykuł 3 statutu zmieniono jak następuje: Spółka została utworzona w roku 1899 a zarejestrowana dnia 1 listopada 1900 r. Spółka korzysta z prawa parafjalnego kościoła ewangelickiego i prowadzi w ramach kościelnych swą działalność wyłącznie na terenie Państwa Polskiego.

Celem Spółki jest: Utrzymywanie

- Domu Macierzystego Sióstr-Dżakonji pod nazwą „Ewangelicko - Społecznościowy Dom Sióstr-Dżakonji“;
- Domu Dżakonów pod nazwą „Ewangelicko-Społecznościowy Dom Braci“;
- Internatu dla dziewcząt w celu zawodowego wykształcenia w gospodarstwie domowym pod nazwą „Elim“;
- Schroniska dla wdów i starców, domu wychowawczego dla sierot oraz ochronki dla dzieci przychodnich;
- Składnicy broszur i książek treści religijnej i rozpowszechnianie literatury chrześcijańskiej własnym nakładem;
- Szpitali, prowadzenie kursów pielęgniarstwa chorych, opieki nad chorymi w domach prywatnych, szpitalach, klinikach, sanatorjach i t. p. i niesienie pomocy sanitarnej w służbie publicznej, na wypadek wojny i epidemji;
- nieśnienie doraźnej pomocy opieki społeczno-humanitarnej w wypadkach wyjątkowej nędzy osobom bez różnicy narodowości i wyznania;
- Pensjonaty dla gości, szukających wypoczynku.

Dalej spółka ma na celu wspieranie i utrzymywanie:

- ewangelickiego ruchu religijnego w ramach tegoż kościoła, znany pod nazwą Społeczności Chrześcijańskiej i Związku Młodzieży zdecydowanych chrześcijan, które prowadzi nadto łączną działalność pod godłem „Białego krzyża“ mając na celu uzdrowienie stosunków na tle seksualnym wśród młodzieży współczesnej, zaś pod godłem „Niebieskiego krzyża“ walkę z alkoholizmem po hasłem bezwzględnej wstrzemięźliwości.

k) Spółka ma prawo na żądanie Zarządów instytucji Społecznych, t. j. Szpitali, Klinik i t. p. jak wogóle zrzeszeniom religijnym, solidaryzującym się z jego działalnością stawiać do dyspozycji swoje siostry dżakonise i braci dżakonów, zawierając w każdym poszczególnym wypadku specjalną umowę. Nadto może spółka także z własnej inicjatywy otwierać stacje względnie placówki Braci i Sióstr odpowiadającym celom Towarzystwa.

l) Wreszcie spółka ma prawo zwoływać o charakterze wyłącznie religijnym zjazdy, urządzić konferencje oraz wszelkie obchody i uroczystości związane z działalnością Towarzystwa, jako i też Ewangelizacją okresową.

Więcbork, dnia 16 marca 1926 r.

10821 Sąd Powiatowy.

Obwieszczenie.

W rejestrze spółdzielni przy „Rolnik“ w Więcborku wpisano dziś:

Józef Wojdałowicz wystąpił z zarządu spółdzielni.

Więcbork, dnia 15 kwietnia 1926.

Sąd Powiatowy. (10820)

Obwieszczenie.

W rejestrze spółdzielni przy Bank Ludowy w Więcborku wpisano dziś:

Uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 27 kwietnia 1925 r. podwyższono udział członka na 200 zł., przy czym roczną wpłatę ustalono na najmniej 20 zł., zaś § 11 statutu zmieniono w ten sposób, że wstępne wynosi 10 zł.

Uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 2 marca 1926 r. podwyższono udział członka na 500 złotych.

Więcbork, dnia 29 marca 1926 r. (10319)

Sąd Powiatowy.

Strzelnica w Chodzieży

z największą salą w miejscu, będzie **wydzierżawiona** od 1-go lipca 1926 r. na 5 lat. Warunki dzierżawy wyłożone są u sekretarza bractwa p. M. Kowalskiego, ul. Krasieńskiego 8, a można je nabyć za opłatą 2 złotych. Pisemne oferty w zamkniętych kopertach z napisem „Oferta na dzierżawę strzelnicy“ przestać należy do dnia 8 maja 1926 r. do I. starszego bractwa burmistrza Marona.

Zarząd zastrzega sobie wolny wybór oferenta jakoteż ew. nieuwzględnienie ofert wogóle. Oferty złożone obowiązują do 15. V. br. (10372)

Chodzież, dnia 18. IV. 1926 r.

Zarząd Bractwa Strzeleckiego.

Wydzierżawię natychmiast

skład kolonjalny, żelaza i materiałów budowl.

włącznie z **hotelem i restauracją** z centr. ogrzewaniem, elektr. światłem i wolnym 5 pokoj. mieszkaniami, w tem obszerne zabudowania gospodarcze wraz z ogrodem. Powyższe znajduje się w miasteczku na Pomorzu, a do objęcia potrzeba około 18 tys. zł. Poważni reflektanci zechcą się zgłosić pod nr. „232“ do Dziennika Bydgoskiego. (10371)

Naukę

księgowości, stenografji, pisania na maszynach etc.

udziela (F1013)

G. Vorreau, rewizor ksiąg, Jagiellońska 14,

Drogerja MONOPOL.

Franciszek Bogacz, Bydgoszcz, ul. Dworcowa 94. Telefon 1287

poleca na nadchodzący sezon po cenach najtańszych (F152)

wszelkie lakiery i farby, pokost holenderski, pendzle.

Oryginalne lakiery powozowe i do samochodów firmy Nobles & Hoare London, oraz wszelkie inne towary drogeryjne.

Ceny bezkonkurencyjne. Towary pierwszorzędne. Proszę się przekonać.

Tańców

ostatnie kursy w bieżącym sezonie otwiera w najbliższych dniach **Szkoła Tańców Wł. Kochańskiego.** Informacje i zapisy w kancelarji Lipowa 5a codziennie od 12-2 i 4-7. (10293)

Choroby płuc!

Stosowany przez p.p. Doktorów „**Balsam Thiocolan Age**“ przy gruźlicy, bronchicie, kaszlu ułatwia wydzielanie się płwociny, wzmacnia organizm i samopoczucie chorego, powiększa wagę ciała. „Balsam Thiocolan Age“ sprzedają apteki i składy apteczne (drogerje). Zadać tylko 8698) w oryginalnem opakowaniu apteki **A. Gąseckiego w Warszawie, Leszno 41.**

Pianina

pierwszorzędnej jakości kupuje się najkorzystniej z fabryki i hurtowni fortepianów

B. Sommerfeld Bydgoszcz

tylko Sniadeckich 56 - tel. 883 i 918 filja: Grudziądz, Grobłowa 4 - tel. 229 rok zał. 1905.

Wszelkie prace intro-ligatorskie jak:

oprawa książek

od zwyczajnej oprawy szkolnej do wykwintnej oprawy luksusowej.

Fabrykacja książek handlowych, bloków i broszur.

Naklejanie map i planów na płótnie itp.

wykonuje starannie

Introligatornia Druk. Bydgosk. (Dziennik Bydgoski) ul. Poznańska 30.

Kupujemy

złoto, platynę i srebro w każdej ilości i szmelc danych metali.

Płacimy najwyższe ceny dzienne. (10105) **Pierwsza Wielkp. Rafinerja Szlachetnych Metali. Bydgoszcz, ul. Dworcowa 61. Tel. 103.**

Kupujemy każdą ilość

kartofli fabrycznych i płacimy gotówką. (10322)

„**Solanum**“ Zakłady Rolniczo-Przemysłowe S. A. Tczew. Tel. 8.

Mieszkanie w Poznaniu

od ulicy, obszerne 2 pokoje, przedpokój i kuchnia **zamienię** F-1009

na 3-4 pokojowe w Bydgoszczy. Oferty upraszam pod B. S. do Filji Dziennika Bydgoskiego, Dworcowa 2.

Szan. Czytelnikom „**DZIENNIKA BYDGOSKIEGO**“ w **Kcyni** podajemy do łaskawej wiadomości, iż z dniem 20 bm. otworzyliśmy

w **Kcyni** agenturę **Dziennika Bydgoskiego** której prowadzenie powierzyliśmy 9878

p. KAZIMIERZOWI MACIEJEWSKIEMU Rynek nr. 5. **Kcynia** Rynek nr. 5.

Przyjmowanie zamówień na abonament i luźna sprzedaż gazet. Codziennie popołudniu świeże gazety.

Filja Pracowników Komunalnych Chrześc. Zjedn. Zawodowego w Bydgoszczy urządza w sobotę, dnia 1-go maja b. r. na sali „Ogniska“, ul. Jagiellońska 71 wielką

zabawę wiosenną

na którą Szan. Członków jak Sympatyków z Rodzinami zaprasza **Komitet Zabawowy.** (F. 997)

Początek o godzinie 7-mej wieczorem.

Państwowy Bank Rolny

Oddział w Poznaniu, Kantaka 10

Adres telegraficzny „**Pebrol**“. Telefony nr. 2537 - 2538.

Rachunek żyrowy w Banku Polskim Oddział 9933 w Poznaniu, konto czekowe P. K. O. 207350.

Wydział Rent byłych Banków Rentowych w Bydgoszczy. Wydział Rent w Grudziądzu. Centrala w Warszawie. Oddziały: Lwów, Wilno.

Oddział Poznański.

Przyjmuje wkłady:

- za oprocentowaniem na rachunki czekowe płatne natychmiast (a vista) i za wypowiedzeniem.
- na książeczki oszczędnościowe — przy wkładzie niemniej 10 zł. Od wszystkich powyższych wkładów Państwowy Bank Rolny opłaca podatek od rent i kapitałów.

Załatwia wszelkie operacje bankowe,

inkaso dokumentów, wydawanie akredytyw, pieniężnych i towarowych, zlecenia giełdowe na kupno i sprzedaż:

papierów procentowych, akcji i t. p., sprzedaje na rachunek własny 8% listy zastawne Państwowego Banku Rolnego opiewające na złote w zlocie, przyjmowane przez Skarb Państwa, na podatek majątkowy i przyjmuje zlecenia na komisową sprzedaż tychże na rachunek klienta.

Przyjmuje zgłoszenia:

- na sprzedaż majątków ziemskich do parcelacji
- na udzielenie kredytów gospodarczych dla mleczarń, na melioracje rolne, cele hodowlane z funduszy państwowych.

Udziela kredytów:

- krótkoterminowych w zakresie kredytów czysto bankowych,
- z funduszy państwowych dla osadników rolnych na inwestycje gospodarcze oraz optantom z Niemiec i uchodźcom z Górnego Śląska na kupno gruntu i zagospodarowanie,
- długoterminowych w 8% listach zastawnych Państwowego Banku Rolnego na kupno gruntów pochodzących z parcelacji.

Wózki dziecięce

korzystnie w wielkim wyborze. (7159) **F. Kreski, Gdańska 7.**

Wykę i groch do siewu

mają w większych i mniejszych ilościach do oddania (F 989)

Kruczyński i Ska, Bydgoszcz, Grunwaldzka nr. 105. Tel. 1333 i 1323.

Ucznia

z dobrem przygotowaniem szkolnym do biura handlowego przyjmujemy. Oferty z życiorysem nadsyłać pod adresem: (10394)

„**URANIA**“ Zjednoczone Fabryki Maszyn, T. A. dawniej C. Blumwe i Syn, Bydgoszcz 4, ul. Nakielska 26.

Szan. Czytelnikom „**DZIENNIKA BYDGOSKIEGO**“ w Koronowie podajemy do łask. wiadomości, iż otworzyliśmy w Koronowie (10379)

AGENTURĘ

„**Dziennika Bydgoskiego**“ której prowadzenie powierzyliśmy

p. Jaskulskiej w Koronowie skład kolonjalny

ul. Bydgoska nr. 11.

Agentura

„**Dziennika Bydgoskiego**“ w **Chełmnie.**

Kociniowski

Kiosk (10378) **Chełmno.**

Pamiętajcie o bezrobotnych!

Czytajcie „Dziennik Bydgoski“

We wtorek, dnia 27 kwietnia 1926 r. o godz. 18 zasnął w Bogu, opatrzony Sakramentami św. nasz kochany ojciec, teść i dziadek

ś. p.

Juljusz Krause

w 87 roku życia.

W imieniu stroskanej rodziny

Maksymilianostwo Krause.

Mrocza, dnia 28 kwietnia 1926 r.

Msza św. za duszę Zmarłego odbędzie się w sobotę o godzinie 9-tej rano, pogrzeb o godzinie 16-tej z domu żałoby. 10417

Podziękowanie.

Za ostatnie usługi przy pogrzebie mego męża, składam wszystkim poszczególnym zainteresowanym i towarzystwom serdeczne **Bóg zapłać.**

10432

Brocka z dziećmi.

W niedzielę, 25. IV. br. o godzinie 10,30 przed poł. rozstała się z tym światem moja ukochana żona i nasza jaknajtroskliwsza matka

ś. p. z **Wiśniewskich**

Franciszka Kałkowa

w 51 roku życia, o czym donosi w ciężkim smutku

(10409)

Wojciech Kałka z dziećmi.

Pogrzeb odbędzie się 29. bm. o godz. 4-tej popoł. z domu żałoby Dr. Emilia Warminskiego 3.

Podziękowanie.

Wszystkim tym, którzy wzięli udział w pogrzebie

ś. p. **Józefa Bronikowskiego**

a mianowicie: Wielebnemu Duchowieństwu, Przedstawicielowi Ministerstwa Robót Publicznych, Przedstawicielom Pana Wojewody i Województwa, Panu Staroście i urzędnikom Starostwa, Panu Prezydentowi miasta i urzędnikom Magistratu, Prasie miejscowej, Towarzystwom Wioślarskim, Zjednoczeniu Żeglarzy, Lloydowi Bydgoskiemu, Przedstawicielom Przemysłu Drzewnego, Urzędnikom Urzędu Meljoracyjnego, Urzędnikom Inspekcji Budowlanej, Przedstawicielom Instytutu Rybackiego, Tartakom, Urzędnikom i Pracownikom Inspekcji Dróg Wodnych i wszystkim tym, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do okazania Zmarłemu czci a Rodzinie współczucia składa z głębi żalobliwych serc szczerze podziękowania.

Rodzina.

Podziękowanie.

Wszystkim tym, którzy brali udział w pogrzebie mego męża

10413

ś. p.

Ignacego Rodego

a szczególnie Zw. kolejarzy głównego warsztatu, Orkiestrze kolejowej, Towarzystwu Robotników, również za złożenie wieńców i okazane współczucie składam na tej drodze najserdeczniejsze podziękowanie.

Zona.

W dniu 19. kwietnia 1926 r. odbyło się statutem przewidziane **losowanie 5% obligacji** Towarzystwa Akcyjnego Lloyd Bydgoski, w Bydgoszczy i zostały wylosowane następujące numery:

89, 240, 458, 99, 27, 256, 331, 258, 10, 100, 12, 451, 239, 300, 14, 498, 347, 257, 326, 260, 9, 336, 24, 11, 26, 476, 457, 249, 259, 245.

Powyżej wymienione obligacje są 1. VII br. płatne i to po złotych 417 za obligację, a mianowicie: przy kasie naszego Towarzystwa, w Banku M. Stadthagen, Tow. Akc. w Bydgoszczy jak również w Oddziale tegoż Banku w Berlinie NW. 7. Mittelstr. 2/4.

Bydgoszcz, dnia 19. kwietnia 1926 r.

Lloyd Bydgoski Tow. Akc.

Bydgoszcz (10450)

dawn. Bromberger Schlepsschiffahrt.

50% zniżki!

(10407)

pomimo zwyczajki dolara udzielać będę od dnia 23. bm. do 5 maja na **RESZTKI** z wszystkich odziałów jak: ubraniowe, płaszczowe, popeliny, gabardyny, podszewki etc.

Korzystna okazja taniego zakupu!
Fr. Sikorski Bydgoszcz, Dworcowa 31
Murłownia towarów włóknistych.

Hemoroidy

Czopki hemoroidalne Gąseckiego (z kogutkiem) usuwają ból, pieczenie, krwawienie, swędzenie, zmniejszają guzy (zylaki). Żądać w aptekach. Skład główny: Apteka **A. GĄSECKIEGO** w Warszawie, Leszno nr. 41. 8697

Tapety

najnowsze wzory po bardzo niskich cenach na składzie poleca (10439)

Józef Prauze,
ul. Pomorska nr. 8.

Sprzedaż przymusowa.

W piątek, 30 kwietnia bm. o godz. 3 po poł. będą sprzedane przy ul. Sienkiewicza 28 **we fabryce „Alka”**

przez licytację, za gotówkę najwięcej dającym następujące przedmioty:

• 3 beczki syropu, 2 motory, pas zapędowy, młynek do mielenia korzeni, młynek piekarski, młynek ręczny, duże automatyczne maszyny do sypania korzeni z transmisją, wraz z wszelkimi przyborami, wchodzącymi w zakres wyrabiania cukierków, rower, wóz większy i wozik mniejszy, oraz koń (wałach). (10443)

Romanowski, kom. sąd. z polecenia w Bydgoszczy.

Przetarg przymusowy

wyznaczony na dzień 29. IV. 26. o godzinie 10-tej przed poł. przy ul. Piotra Skargi 10

nie odbędzie się.

Oddział Egzekucyjny przy Magistracie miasta Bydgoszczy.

Sprzedaż przymusowa.

W piątek, dnia 30 kwietnia przed południem o godz. 10 przy ul. Szczecińskiej nr. 7 sprzedawana będzie przez licytację najwięcej dającym za gotówkę **większa ilość butelek i 1 wóz (platformę).**

następnie przy ul. Gdańskiej nr. 111

1 aparat do fabrykowania wody sodowej.
Kozłowski, komornik sądowy w Bydgoszczy. (10440)

Sprzedaż przymusowa

Dnia 29.4. 26. o godz. 10^{1/2} przed poł. będą sprzedawane przy ul. Grunwaldzkiej 89, w podwórzu najwięcej dającym za gotówkę:

1 motocykl z przyczepką marki Jabs.
Małak, komornik sądowy w Bydgoszczy. (10442)

Dwóch zamiejscowych dobrze sytuowanych, przystojnych panów poszukuje dwóch ładnych, miłych i wesołych pań celem urzędowania wspólnych wycieczek. Łask. zgłosz. możliwie z dołączeniem fotografii upr. pod „000” do Dz. Bydg. (10001)

Pieniądze

uzyskasz prędko, przynosząc do sprzedaży licytacyjnej meble, lustra, ubrania, rowery, gramofony, wogóle wszystko cokolwiek masz zbyteczne. Jezuicka 6, Marcinkowski, taksator. (10435)

Chorągiewki

na 3 maja do nabycia w każdej ilości. Gdańska 141. Tel. 416. Fabr. Wyrób. Papier. (F-1010)

Agentura

8466
Dziennika Bydgoskiego
w Kruszwicy
J. Chmielecki
----- Księgarnia i skład papieru. -----

Pamiętajcie o bezrobotnych.

DRUKARNIA BYDGOŚKA SP. A.

WYDAWNICTWO „DZIENNIKA BYDGOŚKIEGO”

WSZELKIE DRUKI
WYKONUJE SIĘ
SZYBKO, GUSTOW-
NIE I PO NADER
NISKICH CENACH

OPRAWA KSIĄŻEK
ORAZ WYKONANIE
WSZELKICH PRAC
INTROLIGATORSK.
SZYBKO I TANIO

BYDGOŚCZ, POZNAŃSKA NR. 30
TELEFON ADMINISTR. 315 :: TELEFON REDAKCJI 326

Lloyd Bydgoski

dawniej Bromberger Schlepsschiffahrt -- Tow. Akc.
-- Wycieczki --
parostatkami

poczynając od 2 maja b. r. w każdą niedzielę i święto

Odjazd z Bydgoszczy: 8,00 11,00 14,00 15,00 i 16,00
Odjazd z Brdyjucia: 11,00 12,00 18,00 i 19,00

Ceny:

za przejazd w obie strony dla dorosłych 1,50 zł, dla dzieci do lat 12 0,60 zł
za przejazd w jedną stronę dla dorosłych 1,— zł, dla dzieci do lat 12 0,50 zł

Dla dogodności Szanownej Publicki wprowadzamy

bilety zniżkowe z ustępiwem 33%
Za legitymacjami sezonowymi, które są do nabycia w biurze Zarządu ul. Grodzka 28/9 w cenie po zł. 2,— dla dorosłych i zł. 1,— dla dzieci. (10445)

Baczność!

Jako kurator sądowy masy majątkowej **kupca**

Jana Lipińskiego

w Bydgoszczy, podaje do wiadomości publicznej, że nikomu nie wolno bez mojego pełnomocnictwa działać w imieniu **Jana Lipińskiego**, zwłaszcza podejmować aktywów jego majątku, a to pod rygorem ścigania karno-sądowego ewentualnych nadużyć.

Wszelkie roszczenia oraz łaskawe informacje o stanie majątkowym Jana Lipińskiego proszę skierować pod moim adresem.

Pretensje, nie zgłoszone do mnie przed dniem 6 maja br. nie będą uwzględnione. F-999

Prof. Franciszek Stopa, Bydgoszcz, Wełniany Rynek 1.

Pomarańcze

malinowe 160, 200, 300

Cytryny

primissima skrzynia ca. 42 kg. oferuje po cenach dziennych. Ziółkowski. Kościelna nr. 11, tel. 1095 (10410)

Kamgarny Bielskie

na ubrania i palta

w najmodniejszych deseniach i kolorach

poleca firma.

„SUKNOPOL”, Bydgoszcz

ul. Kościelna 10 I. p. Telefon 1682.

Dla krawców specjalny rabat. (10428)

Do wdzierżawienia

ubikacje fabryczne

przy ul. Łokietka 19-19a (po Bydg. Fabryce Cygar) w całości lub dzielnie.

Zgłoszenia uprasza **K. Kaczmarek**, zarządca upadł. Bydgoszcz, Św. Trójcy 10. Telefon nr. 1709. (10444)

Inowrocław.

Pewna egzystencja dla wulkanizatora

z własnym aparatem. 10452

Odpowiednie bezpłatne ubikacje na miejscu. Zgłoszenia do Dzien. Bydg. pod nr. „100”.

Poszukujemy zaraz **biegłej**

stenotypistki

polsko-niemieckiej.

Podania z odpisami świadectw i podaniem pensji uprasza się nadsyłać pod „X. J. 1926”. (10449)

Żądajcie

na stacjach kolejowych

w kioskach Towarzystwa

Księgarni Kolej. „Ruch”

„Dziennik Bydgoski”